



EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 6. april 2022
(OR. en)**

**2021/0045 (COD)
LEX 2152**

**PE-CONS 86/1/21
REV 1**

**TELECOM 464
COMPET 914
MI 949
CONSOM 295
CODEC 1659**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O GOSTOVANJU V JAVNIH
MOBILNIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽJIH V UNIJI (PRENOVITEV)**

UREDBA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 6. aprila 2022

o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 374, 16.9.2021, str. 28.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. aprila 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bila večkrat bistveno spremenjena². Ker so potrebne nove spremembe, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno uredbo prenoviti.

¹ Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 172, 30.6.2012, str. 10).

² Glej Prilogo I.

- (2) Z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bila spremenjena Uredba (EU) št. 531/2012 in zahtevana odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje v Uniji od 15. junija 2017, ob upoštevanju poštene uporabe storitev gostovanja in možnosti uporabe mehanizma odstopanja za vzdržnost odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje, kar je bilo poimenovano tudi „gostovanje kot doma“. Poleg tega je Komisija opravila pregled veleprodajnega trga gostovanja, da bi ocenila potrebne ukrepe, ki bi omogočili odpravo maloprodajnih pribitkov za gostovanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 531/2012. Po tem pregledu je bila sprejeta Uredba (EU) 2017/920 Evropskega parlamenta in Sveta² z namenom, da se uredijo nacionalni veleprodajni trgi gostovanja in tako do 15. junija 2017 odpravijo maloprodajni pribitki za gostovanje, ne da bi to povzročilo izkrivljanje konkurence na domačih ali obiskanih trgih.

¹ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L 310, 26.11.2015, str. 1).

² Uredba (EU) 2017/920 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 531/2012 glede pravil za veleprodajne trge gostovanja (UL L 147, 9.6.2017, str. 1).

- (3) Komisija je 29. novembra 2019 objavila svoj prvi celoviti pregled trga gostovanja (v nadaljnjem besedilu: poročilo o pregledu), iz katerega je razvidno, da so imeli potniki po Uniji znatne koristi od odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje. Uporaba mobilnih storitev, in sicer reguliranih storitev govornega, SMS ali podatkovnega gostovanja med potovanjem po Uniji, se je hitro in močno povečala, kar potrjuje učinek pravil Unije o gostovanju. Komisija je v poročilu o pregledu ugotovila, da se kljub znakom določene konkurenčne dinamike na maloprodajnih in veleprodajnih trgih gostovanja osnovni konkurenčni pogoji niso spremenili in se tudi v bližnji prihodnosti verjetno ne bodo. Ureditev maloprodajnih in veleprodajnih trgov zato ostaja nujna in je ne bi smeli opustiti. Komisija je v poročilu o pregledu ugotovila, da je na veleprodajni ravni močno znižanje zgornje meje cen prispevalo k nadaljnjemu znižanju veleprodajnih cen gostovanja, od česar imajo koristi operaterji z neto odhodnim prometom, in sicer operaterji z uporabniki, ki porabijo več mobilnih storitev v omrežjih partnerskih operaterjev v drugih državah članicah kot uporabniki partnerskih operaterjev v njihovem omrežju.

Komisija je v poročilu o pregledu upoštevala priporočilo Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) za nadaljnje znižanje zgornje meje veleprodajnih cen za gostovanje. Analizirala in dokumentirala je tudi potrebo po nadaljnjem znižanju zgornje meje veleprodajnih cen za gostovanje ter ocenila, kolikšna raven znižanja bi operaterjem obiskanih omrežij še omogočala, da pokrijejo stroške zagotavljanja veleprodajnih storitev gostovanja. Komisija se je v poročilu o pregledu sklicevala na zahtevo iz Uredbe (EU) št. 531/2012, da morajo imeti uporabniki gostovanja dostop do istih storitev v drugih državah članicah po enaki ceni, pod pogojem, da jih je v obiskanem omrežju mogoče zagotoviti. V poročilu o pregledu je Komisija upoštevala tudi nedavni razvoj na področju novih načinov trgovanja z veleprodajnim prometom gostovanja, kot so spletne platforme za trgovanje, ki lahko spodbujajo konkurenco na veleprodajnem trgu gostovanja in olajšajo pogajanja med operaterji. Nazadnje je tudi ugotovila, da na trgu ni zaživela ločena prodaja storitev podatkovnega gostovanja.

- (4) Uredba (EU) št. 531/2012 preneha veljati 30. junija 2022, zato je namen te uredbe prenoviti navedeno uredbo, hkrati pa uvesti nove ukrepe za povečanje preglednosti, vključno s preglednostjo glede uporabe storitev z dodano vrednostjo med gostovanjem in uporabo gostovanja v neprizemnih javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih, ter zagotoviti pristno izkušnjo gostovanja kot doma v smislu kakovosti storitve in dostopa do služb za pomoč v sili med gostovanjem. Ta uredba naj bi veljala deset let, tj. do leta 2032, da bi se zagotovila varnost na trgu in čim bolj zmanjšalo regulativno breme. Ta uredba uvaja zahtevo, da mora Komisija izvajati preglede ter Evropskemu parlamentu in Svetu leta 2025 in 2029 predložiti poročili, ki jima po potrebi priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, kadar je to potrebno zaradi razvoja trga. Komisija bi morala zaradi hitrega razvoja trgov in hitre uvedbe novih tehnologij zlasti oceniti, ali je ustrezno podati zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, ko objavi svoje prvo poročilo v letu 2025.
- (5) Nacionalni regulativni organi ali drugi pristojni organi, ki so odgovorni za zaščito in uveljavljanje interesov uporabnikov mobilnih storitev, ki običajno prebivajo na njihovem ozemlju, ne morejo nadzirati ravnanja operaterjev obiskanih omrežij iz drugih držav članic, od katerih so ti uporabniki odvisni, kadar uporabljajo storitve mednarodnega gostovanja. Zaradi odsotnosti tovrstnega nadzora bi se lahko zmanjšala učinkovitost ukrepov, ki bi jih države članice sprejele na podlagi svoje neprenesene pristojnosti za sprejemanje predpisov za varstvo potrošnikov.

- (6) Trg mobilnih komunikacij je v Uniji še vedno razdrobljen, saj ni mobilnih omrežij, ki bi pokrivala vse države članice. Zato ponudniki storitev gostovanja, ki želijo domačim uporabnikom, ko potujejo v drugih državah članicah, zagotavljati mobilne komunikacijske storitve, te storitve kupujejo po veleprodajnih cenah pri operaterjih v obiskanih državah članicah ali si jih z njimi izmenjujejo.
- (7) Ni mogoče govoriti o notranjem trgu telekomunikacij, če obstajajo razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja. Zato bi bilo treba razlike med domačimi cenami in cenami gostovanja odpraviti, da bi se vzpostavil notranji trg mobilnih komunikacijskih storitev.
- (8) Za zagotovitev, da uporabniki prizemnih javnih komunikacijskih omrežij, ko potujejo v Uniji, ne bodo plačevali previsokih cen za storitve gostovanja v Uniji, bi bilo treba uporabiti skupen, harmoniziran pristop, s čimer se bo povečala konkurenca na področju storitev gostovanja med ponudniki storitev gostovanja, dosegla visoka raven varstva potrošnikov ter spodbujalo k inovacijam in izbiri za potrošnike. Čezmejna narava teh storitev narekuje uvedbo tovrstnega skupnega pristopa, zato da bodo lahko ponudniki storitev gostovanja delovali znotraj enega samega skladnega regulativnega okvira, ki bo temeljil na objektivno določenih merilih.

- (9) Velika razširjenost mobilnih naprav, ki omogočajo dostop do interneta, pomeni, da ima podatkovno gostovanje velik ekonomski pomen. To je pomembno tako za uporabnike kot za ponudnike aplikacij in vsebine. Da bi spodbudili razvoj tega trga, stroški prenosa podatkov ne bi smeli ovirati rasti, zlasti glede na to, da se bosta po pričakovanih razvoj in uvedba naslednje generacije omrežij visokih hitrosti in storitev postopno pospeševala.

- (10) Namen direktiv 2002/19/ES¹, 2002/20/ES², 2002/21/ES³, 2002/22/ES⁴ in 2002/58/ES⁵ Evropskega parlamenta in Sveta je bil vzpostaviti notranji trg za elektronske komunikacije v Uniji ter z večjo konkurenčnostjo zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov. Z izjemo Direktive 2002/58/ES so bile navedene direktive razveljavljene z Direktivo (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta⁶.

¹ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L 108, 24.4.2002, str. 7).

² Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L 108, 24.4.2002, str. 21).

³ Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, 24.4.2002, str. 33).

⁴ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, 24.4.2002, str. 51).

⁵ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁶ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

Namen Direktive (EU) 2018/1972 je spodbuditi naložbe v zelo visoko zmogljiva omrežja v Uniji in njihovo uporabo ter določiti nova pravila o spektru za mobilno povezljivost in 5G. Direktiva (EU) 2018/1972 prav tako določa, da si morajo nacionalni regulativni organi in drugi pristojni organi ter BEREC, Komisija in države članice med drugim prizadevati izpolniti cilje glede prispevanja k razvoju notranjega trga in spodbujanja interesov državljanov Unije. Navedena direktiva med drugim zagotavlja, da imajo vsi končni uporabniki dostop do cenovno dostopne komunikacije, vključno z internetom. Povečuje varstvo potrošnikov in varnost uporabnikov ter olajšuje regulativno ukrepanje.

- (11) Maloprodajni in veleprodajni trgi gostovanja imajo posebne značilnosti, zato so upravičeni izredni ukrepi, ki presegajo mehanizme, kakršni so sicer na voljo na podlagi Direktive (EU) 2018/1972.
- (12) Ta uredba bi morala omogočiti odstopanje od sicer veljavnih pravil iz Direktive (EU) 2018/1972, ki pravijo, da se cene ponujenih storitev, kadar ni mogoče ugotoviti pomembne tržne moči, določajo s poslovnimi dogovori, s čimer bi se uvedle dopolnilne regulativne obveznosti, ki bodo odražale posebne značilnosti storitev gostovanja po vsej Uniji.

- (13) Da bi se uporabnike gostovanja zaščitilo pred naraščanjem maloprodajnih cen za regulirane storitve gostovanja, in sicer regulirane storitve govornega, SMS ali podatkovnega gostovanja, zaradi nihanj referenčnih menjalnih tečajev valut, ki niso euro, bi morala država članica, katere valuta ni euro, za določitev najvišjih veljavnih pribitkov v svoji valuti uporabiti povprečje več referenčnih menjalnih tečajev v določenem časovnem obdobju. Če najvišje cene niso navedene v valuti euro, bi bilo treba veljavne vrednosti določiti v ustrezni valuti z uporabo povprečja več referenčnih menjalnih tečajev v določenem časovnem obdobju, objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije* (v nadaljnjem besedilu: Uradni list) na datum, določen v tej uredbi. Če Uradni list na zadevni datum ni objavljen, bi se morali kot referenčni menjalni tečaji uporabiti tečaji, objavljeni v prvem Uradnem listu po tem datumu, ki vsebuje takšne referenčne menjalne tečaje. Da bi se določanje vrednosti v valutah, ki niso euro, uskladilo s pravilom, ki se uporablja za komunikacije znotraj EU v skladu z Uredbo (EU) 2015/2120, bi bilo treba najvišje cene v valutah, ki niso euro, določiti z uporabo povprečja referenčnih menjalnih tečajev, ki jih Evropska centralna banka 15. januarja, 15. februarja in 15. marca ustreznega koledarskega leta objavi v Uradnem listu. Tako izračunane najvišje cene za leto 2022 bi se morale uporabljati od datuma začetka veljavnosti te uredbe do 15. maja 2023.

- (14) Da bi bil trg storitev gostovanja bolj učinkovit, celovit in konkurenčen, ne bi smelo biti omejitev, ki bi podjetjem preprečevale, da si uspešno izpogajajo veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja, tudi za komunikacije stroj–stroj. Odpraviti bi bilo treba ovire za dostop do veleprodajnih storitev gostovanja, ki se pojavljajo zaradi razlik v pogajalski moči in infrastrukturnih lastniških razmerjih podjetij. V ta namen bi bilo treba pri dogovorih o veleprodajnem gostovanju upoštevati načelo tehnološke nevtralnosti in vsem operaterjem zagotoviti enake in pravične možnosti dostopa do vseh razpoložljivih omrežij in tehnologij ter spoštovati načelo, da se tovrstni dogovori izpogajajo v dobri veri, s čimer se ponudnikom storitev gostovanja omogoči, da ponudijo maloprodajne storitve gostovanja, enakovredne storitvam, ki jih ponujajo v domačem omrežju. Ta uredba ponudnikom gostovanja ne nalaga obveznosti sklepanja dogovorov o veleprodajnem gostovanju samo s tistimi operaterji, ki imajo najnaprednejša omrežja, če izpolnjujejo zahteve glede kakovosti maloprodajnih storitev iz te uredbe. Operaterji, ki želijo pridobiti veleprodajni dostop za gostovanje, bi morali imeti možnost izpogajati dogovore o veleprodajnem gostovanju v skladu s svojimi poslovnimi potrebami in najboljšimi interesi svojih končnih uporabnikov. Zato bi morali ponudniki storitev gostovanja v okviru prehoda na naslednjo generacijo mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij postopoma zagotoviti veleprodajni dostop za gostovanje, ki bo omogočal zagotavljanje maloprodajnih storitev gostovanja v drugih državah članicah pod enakovrednimi pogodbenimi pogoji kot v domači državi članici, v skladu s cilji pristopa „gostovanje kot doma“. Ponudniki storitev gostovanja bi morali ponujati maloprodajne storitve gostovanja, ki so enakovredne mobilnim komunikacijskim storitvam, kot jih ponujajo doma, če je v obiskani državi članici zagotovljena široka pokritost ali če obstajajo konkurenčne ponudbe za dostop do takšnih mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij naslednje generacije, in sicer v skladu s smernicami BEREC za veleprodajni dostop za gostovanje.

Operaterji navideznih mobilnih omrežij in preprodajalci mobilnih komunikacijskih storitev, ki nimajo svoje omrežne infrastrukture, običajno zagotavljajo storitve gostovanja na podlagi poslovnih dogovorov o veleprodajnem gostovanju, sklenjenih z operaterji gostiteljskih mobilnih omrežij v isti državi članici. S poslovnimi pogajanja pa si operaterji navideznih mobilnih omrežij in preprodajalci morda ne zagotovijo zadostne marže, da bi lahko z nižjimi cenami spodbudili konkurenco. Z odpravo teh ovir in uravnoteženjem pogajalske moči med operaterji navideznih mobilnih omrežij ali preprodajalci in operaterji mobilnih omrežij, in sicer z obveznostjo dostopa in zgornjimi mejami veleprodajnih cen, bi se moral spodbuditi razvoj alternativnih in inovativnih storitev in ponudb gostovanja po vsej Uniji za uporabnike. Direktiva (EU) 2018/1972 ne določa, da bi se ta težava reševala z nalaganjem obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo.

- (15) Zato bi bilo treba določiti obveznost, da je treba ugoditi upravičenim zahtevkom za veleprodajni dostop do javnih mobilnih komunikacijskih omrežij za zagotavljanje storitev gostovanja. Takšen dostop bi moral biti usklajen s potrebami iskalcev dostopa. Končnim uporabnikom storitev, ki zahtevajo sodobne tehnologije in maloprodajne storitve gostovanja, bi moralo biti omogočeno, da so pri gostovanju deležni enake kakovosti storitev kot doma. Obveznost veleprodajnega dostopa za gostovanje bi morala zato zagotoviti, da lahko iskalci dostopa ponudijo enake maloprodajne storitve, kot jih ponujajo doma, razen če lahko operaterji obiskanih omrežij, ki so zaproseni za dostop, dokažejo, da je to tehnično neizvedljivo. Parametri, po katerih operater obiskanega omrežja ponuja mobilne storitve svojim domačim strankam, štejejo za tehnično izvedljive. Ob upoštevanju ustreznega dogovora o veleprodajnem gostovanju in brez poseganja v maloprodajne obveznosti iz te uredbe bi moral operater obiskanega omrežja zagotoviti, da za gostujoče stranke v njegovem omrežju ne bodo veljali slabši pogoji od tistih, ki jih ponuja domačim strankam, kot na primer v zvezi s kakovostjo storitve razpoložljiva hitrost prenosa. Dostop bi smel biti zavrnjen samo na podlagi objektivnih meril, kot so tehnična izvedljivost in potreba po varovanju celovitosti omrežja.

Operater obiskanega omrežja ne bi smel zavrniti ali omejiti dostopa na podlagi poslovnih vidikov na tak način, da bi omejeval zagotavljanje konkurenčnih storitev gostovanja. Kadar se dostop zavrne, bi morale biti oškodovani stranki omogočeno, da primer vložijo v postopek reševanja sporov, ki je določen v tej uredbi. Da se zagotovijo enaki pogoji za vse, bi se moral veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja odobriti v skladu z regulativnimi obveznostmi za veleprodajno raven iz te uredbe, pri čemer bi bilo treba upoštevati različne stroškovne elemente pri zagotavljanju takega dostopa. K preprečevanju razlik med državami članicami bi moral prispevati dosleden regulativni pristop k veleprodajnemu dostopu za zagotavljanje storitev gostovanja. BEREC bi moral v usklajevanju s Komisijo in sodelovanju z zadevnimi deležniki izdati smernice za veleprodajni dostop za zagotavljanje storitev gostovanja.

- (16) Obveznost veleprodajnega dostopa za gostovanje bi morala vključevati zagotavljanje storitev neposrednega veleprodajnega gostovanja in zagotavljanje storitev gostovanja na veleprodajni ravni za preprodajo s strani tretjih strank. Obveznost veleprodajnega dostopa za gostovanje bi morala vključevati tudi obveznost operaterja mobilnega omrežja, da operaterjem navideznih mobilnih omrežij in preprodajalcem omogoči nakup reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja pri veleprodajnih agregatorjih, ki zagotavljajo enotno dostopno točko in standardizirano platformo za dogovore o gostovanju v celotni Uniji. Za zagotovitev, da operaterji v razumnem času zagotovijo ponudnikom storitev gostovanja dostop do vseh zmogljivosti, potrebnih za neposreden veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja, bi bilo treba objaviti referenčno ponudbo, ki vsebuje standardne pogoje za neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja. Objava referenčne ponudbe ne bi smela onemogočati poslovnih pogajanj med iskalci dostopa in ponudniki dostopa o cenovni ravni končnega dogovora o veleprodajnem gostovanju ali o dodatnih storitvah veleprodajnega dostopa, ki presegajo storitve, potrebne za neposreden veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja.
- (17) Obveznost zagotavljanja veleprodajnega dostopa za gostovanje bi morala obsegati vse komponente, ki so potrebne za zagotavljanje storitev gostovanja, kot so omrežni elementi in pripadajoče naprave, ustrezni sistemi programske opreme, vključno s sistemi za operativno podporo, informacijski sistemi ali podatkovne zbirke za prednaročanje, zagotavljanje naročanja, naročanje, zahteve za vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, pretvorba številok ali sistemi z enakovrednim delovanjem, mobilna omrežja in storitve navideznih omrežij.

- (18) Če iskalci dostopa za preprodajo veleprodajnega gostovanja zaprosijo za dostop do dodatnih zmogljivosti ali storitev, ki niso potrebne za zagotavljanje maloprodajnih storitev gostovanja, lahko operaterji mobilnih omrežij za te zmogljivosti ali storitve zaračunajo pošteno in razumno ceno. Te dodatne zmogljivosti ali storitve so med drugim lahko storitve z dodano vrednostjo, dodatna programska oprema in informacijski sistemi ali dogovori glede zaračunavanja.

- (19) Člen 109 Direktive (EU) 2018/1972 določa, da morajo države članice vsem končnim uporabnikom zagotoviti brezplačen dostop do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili do najprimernejšega centra za obveščanje. V skladu z navedeno direktivo morajo države članice tudi zagotoviti, da je dostop končnih uporabnikov invalidov do služb za pomoč v sili na voljo prek komunikacij v sili, tudi med potovanjem po Uniji, in da je enakovreden dostopu drugih končnih uporabnikov. Ti načini dostopa bi lahko vključevali storitev besedilnega sporočanja v realnem času ali storitev celotnega pogovora, kot je določeno v Direktivi (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ali druge negovorne komunikacijske storitve, kot so sporočila SMS, sporočanje ali video prek aplikacij v sili, ali storitve prenosa, ki jih države članice uvedejo ob upoštevanju zahtev iz prava Unije ter zmogljivosti in tehnične opreme nacionalnega sistema centrov za obveščanje. Uporaba sredstev za dostop do storitev v sili, ki so na voljo potrošnikom invalidom, ki uporabljajo gostovanje, in zagotavljanje informacij o lokaciji kličočega, bi morala v kar največji meri temeljiti na evropskih standardih ali specifikacijah. Tovrstne standarde bi morale Komisija in države članice spodbujati v sodelovanju z evropskimi organi za standardizacijo in drugimi ustreznimi organi.

¹ Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

Vrsto komunikacij v sili, ki so tehnično izvedljive, da se uporabnikom gostovanja zagotovi dostop do služb za pomoč v sili morajo določiti države članice. Da se zagotovi dostop uporabnikov gostovanja do komunikacij v sili pod pogoji iz člena 109 Direktive (EU) 2018/1972, bi morali operaterji obiskanih omrežij v referenčno ponudbo vključiti informacije o tem, katere vrste komunikacij v sili so predpisane in tehnično izvedljive za zagotavljanje dostopa za uporabnike gostovanja na podlagi nacionalnih ukrepov v obiskani državi članici. Poleg tega bi morali dogovori o veleprodajnem gostovanju vključevati informacije o tehničnih parametrih za zagotavljanje dostopa do služb za pomoč v sili, tudi za uporabnike gostovanja invalide, ter za zagotavljanje prenosa informacij o lokaciji kličočega, vključno z informacijami, pridobljenimi iz mobilnih naprav, na najprimernejši center za obveščanje v obiskani državi članici. Te informacije bi morale ponudniku storitev gostovanja omogočiti, da prepozna ter brezplačno zagotovi komunikacijo v sili in prenos informacij o lokaciji kličočega.

- (20) V referenčne ponudbe je mogoče vključiti nekatere pogoje, s katerimi se operaterjem mobilnih omrežij omogoči preprečevanje stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorab veleprodajnega dostopa za gostovanje. Zlasti kadar operater obiskanega omrežja utemeljeno meni, da znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje ali da prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje, bi moral imeti ta operater možnost, da od ponudnika storitev gostovanja v zbirni obliki in popolnoma skladno z zahtevami Unije in nacionalnimi zahtevami glede varstva podatkov zahteva informacije, ki omogočajo, da se ugotovi, ali znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje oziroma ali prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje, na primer informacije glede deleža uporabnikov z zanemarljivo domačo porabo v primerjavi s porabo storitev gostovanja. Poleg tega pa bi bilo treba zaradi preprečevanja stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje dogovore o veleprodajnem gostovanju odpovedati le, če zadeve ni mogoče rešiti z milejšimi ukrepi.

Za tako odpoved bi bilo treba pridobiti predhodno dovoljenje nacionalnega regulativnega organa operaterja obiskanega omrežja, pri čemer je treba v največji možni meri upoštevati mnenje BEREC, če je zanj zaprosen. Milejši ukrepi bi lahko vključevali določitev višjih veleprodajnih cen, ki ne presegajo najvišjih veleprodajnih cen iz te uredbe, za količine, ki presegajo v dogovoru opredeljeno zbirno količino. Višje veleprodajne cene bi morale biti določene vnaprej ali od trenutka, ko operater obiskanega omrežja na podlagi objektivnih meril ugotovi in obvesti operaterja domačega omrežja, da znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje ali da prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje. Milejši ukrepi bi lahko vključevali tudi zavezo operaterja domačega omrežja, da bo sprejel ali revidiral politiko poštene uporabe, ki jo uporablja za svoje uporabnike v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi te uredbe, ali možnost, da operater obiskanega omrežja zahteva revizijo dogovora o veleprodajnem gostovanju. Nacionalni regulativni organ bi moral zaradi preglednosti dati na voljo javnosti informacije o zahtevah za pridobitev dovoljenja za odpoved dogovorov o veleprodajnem gostovanju, pri čemer bi moral upoštevati poslovno tajnost.

- (21) Da se omogoči razvoj bolj učinkovitih, celovitih in konkurenčnih trgov za storitve gostovanja, bi morali operaterji pri pogajanjih o veleprodajnem dostopu za gostovanje za namen zagotavljanja maloprodajnih storitev gostovanja imeti možnost pogajanja o inovativnih veleprodajnih cenovnih shemah, ki niso neposredno vezane na dejansko porabljene količine, kot so pavšalna plačila, vnaprejšnje obveznosti ali dogovori o veleprodajnem gostovanju na podlagi zmogljivosti, ali cenovnih shemah, ki odražajo spremembe povpraševanja med letom. S pridržkom omejitev stalnega gostovanja, vključenih v to uredbo, komunikacije stroj–stroj, in sicer storitve, ki vključujejo samodejni prenos podatkov in informacij med napravami ali aplikacijami s programsko opremo z omejeno človeško interakcijo ali brez nje, niso izključene iz področja uporabe te uredbe ali ustreznih obveznosti glede veleprodajnega dostopa za gostovanje, določenih v tej uredbi, vključno z določbami o pošteni uporabi storitev gostovanja in možnostjo, da operaterji mobilnih omrežij v svoje referenčne ponudbe vključijo pogoje, s katerimi preprečijo stalno uporabo reguliranih storitev gostovanja ali nepravilno uporabo ali zlorabo veleprodajnega dostopa za gostovanje. Vendar je stalno gostovanje predmet poslovnih pogajanj in se lahko partnerja o njem dogovorita v dogovoru o veleprodajnem gostovanju. Da bi omogočili razvoj učinkovitejših in konkurenčnejših trgov za komunikacije stroj–stroj, se pričakuje, da se bodo operaterji mobilnih omrežij vse bolj odzivali na vse razumne zahteve za dogovore o veleprodajnem gostovanju in jih sprejemali pod razumnimi pogoji ter izrecno dovolili stalno gostovanje za komunikacije stroj–stroj.

Imeti bi morali možnost, da sklenejo prožne dogovore o veleprodajnem gostovanju, ki omogočajo veleprodajne storitve gostovanja, in da uporabljajo tarifne sheme, ki ne temeljijo na količini porabljenih podatkov, temveč na alternativnih shemah, na primer na številu povezanih naprav na mesec. V zvezi s tem bi morale udeležene strani v primeru čezmejnega spora uporabiti postopek reševanja sporov iz člena 27 Direktive (EU) 2018/1972. Pogajalski strani bi morali imeti možnost, da se dogovorita, da za čas trajanja dogovorov o veleprodajnem gostovanju ne bosta uporabljali najvišjih reguliranih veleprodajnih cen gostovanja. To bi izključilo možnost, da bi katera od strani naknadno zahtevala uporabo najvišjih veleprodajnih cen gostovanja na podlagi količine za dejansko porabo, kakor je določeno v tej uredbi. To ne bi smelo posegati v obveznosti glede zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja. Poleg tega je Komisija v poročilu o pregledu upoštevala nedavni razvoj na področju novih načinov trgovanja z veleprodajnim prometom gostovanja, kot so spletne platforme za trgovanje, ki lahko olajšajo pogajalski proces med operaterji. Uporaba podobnih instrumentov bi lahko prispevala k okrepitvi konkurence na veleprodajnem trgu gostovanja in dodatno znižala zaračunane dejanske veleprodajne cene.

- (22) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da operaterji končnim uporabnikom ne smejo preprečiti dostopa do reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki jih v obiskanem omrežju ponuja alternativni ponudnik storitev gostovanja. Vendar je ta strukturni ukrep, uveden z obveznostjo ločene prodaje storitev podatkovnega gostovanja, po uvedbi pristopa „gostovanje kot doma“ postal neučinkovit. Poleg tega se zdi, da ta obveznost zaradi nezadostnega uveljavljanja na trgu ni več relevantna. Zato se določbe, ki od operaterjev zahtevajo ločeno prodajo storitev podatkovnega gostovanja na maloprodajni ravni, ne bi smele več uporabljati.
- (23) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo podrobnih pravil o izvajanju politik poštene uporabe in metodologiji ocenjevanja vzdržnosti zagotavljanja maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah ter o vlogi, ki jo mora ponudnik storitev gostovanja vložiti za namene tega ocenjevanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Do sprejetja navedenih izvedbenih ukrepov, bi se morala še naprej uporabljati Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286².

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

² Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286 z dne 15. decembra 2016 o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene (UL L 344, 17.12.2016, str. 46).

- (24) Regulativne obveznosti bi bilo treba naložiti tako na maloprodajni kot tudi na veleprodajni ravni, da se zaščitijo interesi uporabnikov gostovanja, saj po izkušnjah sodeč ni nujno, da se zaradi znižanja veleprodajnih cen storitev gostovanja v Uniji znižajo tudi maloprodajne cene gostovanja, ker za to ni spodbud. Po drugi strani pa bi lahko ukrepi za znižanje maloprodajnih cen, ne da bi se hkrati obravnavali veleprodajni stroški zagotavljanja teh storitev, ovirali pravilno delovanje notranjega trga storitev gostovanja in preprečevali večjo konkurenco.
- (25) Odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje v skladu z Uredbo (EU) 2015/2120 je bila potrebna za vzpostavitev in lažje delovanje digitalnega enotnega trga po vsej Uniji. Vendar navedena uredba sama ni zadostovala za zagotovitev pravilnega delovanja trga gostovanja. Ta uredba bi morala prispevati k temu, da odprava maloprodajnih pribitkov za gostovanje ne bo vplivala na cenovne modele na domačih trgih.
- (26) Ustrezna domača maloprodajna cena bi morala biti enaka domači maloprodajni ceni na enoto. Vendar bi morali v primerih, v katerih ni posebnih domačih maloprodajnih cen, ki bi jih lahko uporabili kot osnovo za regulirane maloprodajne storitve gostovanja (na primer v primeru domačih neomejenih tarifnih shem, paketov ali domačih tarif, ki ne vključujejo podatkov), šteti, da gre pri domači maloprodajni ceni za enak mehanizem zaračunavanja, kot če bi uporabnik uporabljal domačo tarifno shemo v svoji državi članici.

(27) Med gostovanjem v Uniji bi moralo biti uporabnikom gostovanja omogočeno, da uporabljajo maloprodajne storitve, na katere so naročeni, in so deležni enake ravni kakovosti storitve kot doma. V ta namen in v skladu z obveznostmi glede veleprodajnega dostopa iz te uredbe bi morali ponudniki storitev gostovanja in operaterji mobilnih omrežij sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da se bodo regulirane maloprodajne storitve gostovanja zagotavljale pod enakimi pogoji, kot če bi se uporabljale doma. Če je na primer najvišja razpoložljiva hitrost podatkov obiskanega omrežja enaka ali večja od najvišje razpoložljive hitrosti, ki jo v domačem omrežju ponuja ponudnik storitev gostovanja, ponudnik storitev gostovanja ne bi smel ponujati hitrosti, ki je nižja od najvišje razpoložljive hitrosti, kot jo ponuja v domačem omrežju. Če je najvišja razpoložljiva hitrost podatkov obiskanega omrežja nižja od najvišje razpoložljive hitrosti, ki jo v domačem omrežju ponuja ponudnik storitev gostovanja, ponudnik storitev gostovanja ne bi smel ponujati hitrosti, ki je nižja od najvišje razpoložljive hitrosti obiskanega omrežja. Kadar je v obiskanem omrežju na voljo novejša generacija ali tehnologija omrežja, ponudnik storitev gostovanja ne bi smel omejevati storitve gostovanja na generacijo ali tehnologijo omrežja, starejšo od tiste, ki jo ponuja v domačem omrežju. Poleg tega lahko ponudnik storitev gostovanja zlasti med prehodom na naslednjo generacijo mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij ponudi regulirano maloprodajno storitev gostovanja z obstoječo tehnologijo mobilnih komunikacij, kadar vzpostavitev teh omrežij in tehnologij s strani ponudnika storitev gostovanja in operaterja obiskanega omrežja ni primerljiva. Prepovedati bi bilo treba poslovne vidike, zaradi katerih se zmanjša kakovost storitve reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, kot je zmanjšanje pasovne širine, da se zmanjša obseg gostovanja. Operaterji bi morali sprejeti razumne ukrepe, da bi zmanjšali kakršnokoli nepotrebno odlašanje pri predaji med mobilnimi komunikacijskimi omrežji, in sicer brez poseganja v člen 28 Direktive (EU) 2018/1972. Nacionalne uprave in operaterji lahko sklenejo dogovore o koordinaciji spektra in zagotovijo pokritost, vsaj vzdolž koridorjev 5G in kopenskih prometnih poti.

- (28) Ponudniki storitev gostovanja bi morali biti zmožni uporabljati politike poštene uporabe za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah. Politike poštene uporabe bi morale obravnavati samo zlorabe ali nepravilne uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov gostovanja, kot je uporaba teh storitev s strani uporabnikov gostovanja v državi članici, ki ni država njihovega domačega ponudnika, v druge namene kot za občasna potovanja. Izvedbeni ukrepi o uporabi politik poštene uporabe bi morali zagotoviti, da ponudniki storitev gostovanja tega cilja ne bi zaobhajali za druge namene v škodo uporabnikov gostovanja, ki na različne načine občasno potujejo. Ponudniki storitev gostovanja bi morali v primerih višje sile, ki je posledica okoliščin, kot so pandemija, začasno zaprtje mej ali naravne nesreče, zaradi katerih uporabnik gostovanja neprostovoljno podaljša svoje začasno prebivanje v drugi državi članici, na utemeljeno zahtevo uporabnika gostovanja podaljšati uporabo količine na podlagi pravice do poštene uporabe za primerno obdobje. Politika poštene uporabe bi morala uporabnikom pri ponudniku gostovanja omogočati, da uporabijo določeno količino reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki je skladna z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni. Pri izvedbenih ukrepih o izvajanju politik poštene uporabe bi bilo treba upoštevati številne in raznolike vzorce občasnega potovanja uporabnikov gostovanja, da politike poštene uporabe pri teh uporabnikih ne bi ovirale pristne izkušnje gostovanja kot doma.

- (29) Komisija bi morala med pregledom svojih izvedbenih aktov in po posvetovanju z BEREC oceniti, do katere mere bi tržni pogoji, vzorci porabe in potovalni vzorci, razvoj in zblíževanje cen ter opazna tveganja izkrivljanja konkurence omogočali vzdržno zagotavljanje storitev gostovanja po domačih cenah za občasna potovanja ter v izjemnih primerih možnost omejitve uporabe in posledic ukrepov v okviru politike poštene uporabe.

- (30) Kadar ponudnik storitev gostovanja v posebnih in izjemnih okoliščinah svojih celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja ne more kriti iz svojih celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja teh storitev, bi zaradi vzdržnosti svojega domačega modela zaračunavanja moral imeti možnosti zaprositi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka. Ocena vzdržnosti domačega modela zaračunavanja bi morala temeljiti na ustreznih objektivnih dejavnikih, značilnih za ponudnika storitev gostovanja, vključno z objektivnimi razlikami med ponudniki storitev gostovanja v zadevni državi članici ter ravno domačih cen in prihodkov. To lahko na primer velja za pavšalne domače maloprodajne modele operaterjev z zelo neuravnoteženim prometom, kadar je implicitna domača cena na enoto nizka, celotni prihodki operaterja pa so prav tako nizki v primerjavi s stroški gostovanja, ali kadar je implicitna cena na enoto nizka, dejanska ali načrtovana uporaba storitev gostovanja pa visoka. Da domači model zaračunavanja, ki ga uporabljajo ponudniki storitev gostovanja, zaradi tovrstnih težav s povračilom stroškov ne bi postal nevzdržen in privedel do tveganja znatnega vpliva na gibanje domačih cen ali tako imenovanega „učinka vodne postelje“, bi morali imeti ponudniki storitev gostovanja v takšnih okoliščinah na podlagi odobritve nacionalnega regulativnega organa možnost zaračunati pribitek za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, vendar samo v obsegu, potrebnem za kritje vseh stroškov zagotavljanja teh storitev.

- (31) V ta namen bi bilo treba stroške, povzročene zaradi zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, določiti glede na dejanske veleprodajne cene gostovanja za odhodni promet pri gostovanju, ki ga ustvari zadevni ponudnik storitev gostovanja in presega njegov dohodni promet pri gostovanju, kot tudi glede na razumno pričakovane povezane in skupne stroške. Prihodke od reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja bi bilo treba določiti glede na prihodke po domačih ravneh cen, ki izhajajo iz uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, bodisi na podlagi cene na enoto bodisi kot delež pavšalne pristojbine, ki odraža dejanski in predvideni delež uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja s strani uporabnikov v Uniji ter domače porabe. Upoštevati bi bilo treba tudi uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in domačo porabo uporabnikov pri ponudniku gostovanja ter raven konkurence, cen in prihodkov na domačem trgu, pa tudi vsa zaznana tveganja, da bi gostovanje po domačih maloprodajnih cenah utegnilo znatno vplivati na gibanje teh cen.
- (32) Uredba (EU) št. 531/2012 določa, da kadar ponudnik storitev gostovanja zaračuna pribitek za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja pri preseženi zgornji meji na podlagi politike poštene uporabe, potem vsota domače maloprodajne cene in morebitnega zaračunanega pribitka za regulirane gostujoče odhodne klice, regulirana gostujoča sporočila SMS ali regulirane storitve podatkovnega gostovanja ne sme preseči 0,19 EUR na minuto, 0,06 EUR na sporočilo SMS oziroma 0,20 EUR na porabljeni megabajt. Glede na dobro delovanje pravil za „gostovanje kot doma“ od 15. junija 2017 navedena določba ni več potrebna.

- (33) V skladu z načelom „kličoči plača“ uporabniki mobilne telefonije ne plačajo za prejetje domačih mobilnih klicev, strošek zaključevanja klica v omrežju klicanega pa je vključen v maloprodajno ceno kličočega. Zbliževanje cen za zaključevanje klicev v mobilnih omrežjih v državah članicah bi moralo omogočiti, da se isto načelo uporablja tudi za regulirane maloprodajne gostujoče klice. Komisija je na podlagi člena 75(1) Direktive (EU) 2018/1972 z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/654¹ določila enotno najvišjo ceno zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih na ravni Unije, da se regulativno breme pri obravnavi težav konkurence v zvezi z zaključevanjem veleprodajnih govornih klicev po vsej Uniji zmanjša na enovit način. Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/654 vključuje postopno zniževanje v obdobju treh let: enotne najvišje cene zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih v Uniji so 0,7 EUR centa leta 2021, 0,55 EUR centa leta 2022, 0,4 EUR centa leta 2023 in od leta 2024 naprej znašajo 0,2 EUR centa. Kadar lahko ponudniki storitev gostovanja v primerih, določenih s to uredbo, za regulirane maloprodajne storitve gostovanja zaračunajo pribitek, pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče dohodne klice, ne bi smel presegati enotne najvišje cene zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih na ravni Unije, ki jo določi Komisija za posamezno leto v Delegirani uredbi (EU) 2021/654. Če Komisija nato sklene, da določitev enotne najvišje cene zaključevanja mobilnih govornih klicev na ravni Unije ni več potrebna, noben pribitek, ki se zaračuna za regulirane gostujoče dohodne klice, ne bi smel preseči cene, določene z nazadnje sprejetim delegiranim aktom na podlagi člena 75 Direktive (EU) 2018/1972.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/654 z dne 18. decembra 2020 o dopolnitvi Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo enotne najvišje cene zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih na ravni Unije in enotne najvišje cene zaključevanja govornih klicev v fiksnih omrežjih na ravni Unije (UL L 137, 22.4.2021, str. 1).

- (34) Kadar ponudniki reguliranih storitev gostovanja po vsej Uniji spremenijo svoje maloprodajne tarife gostovanja in s tem povezane politike uporabe gostovanja, da bi izpolnili zahteve iz te uredbe, te spremembe mobilnim uporabnikom ne bi smele omogočati, da se na podlagi nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2018/1972, sklicujejo na morebitno pravico, da odstopijo od svojih maloprodajnih pogodb.
- (35) V maloprodajni pogodbi, ki vključuje katero koli vrsto regulirane maloprodajne storitve gostovanja, bi morale biti na jasn in razumljiv način določene tudi značilnosti te maloprodajne storitve gostovanja, vključno s pričakovano ravno kakovosti storitve. Čeprav ponudniki storitev gostovanja ne nadzorujejo obiskanih omrežij, se za ponujene storitve gostovanja uporablja dogovor o veleprodajnem gostovanju, sklenjen z operaterjem obiskanega omrežja. Zato bi morali ponudniki storitev gostovanja za opolnomočenje uporabnikov gostovanja svoje uporabnike v maloprodajni pogodbi na jasn način seznaniti, kako se lahko kakovost storitev gostovanja v praksi razlikuje od storitev, ki jih uporabljajo v domačem omrežju. Ponudniki storitev gostovanja bi morali tudi kolikor je mogoče pojasniti, kako lahko na kakovost storitve vplivajo drugi pomembni dejavniki, kot so hitrost, latenca in razpoložljivost storitev gostovanja, ali drugih storitev med gostovanjem, zaradi razpoložljivosti nekaterih tehnologij, pokritosti ali razlik v pokritosti zaradi zunanjih dejavnikov, kot je topografija. Tovrstna maloprodajna pogodba bi morala vsebovati tudi jasne in razumljive informacije o postopku za vložitev pritožb, ki je na voljo v primeru, ko kakovost storitve ne ustreza pogojem maloprodajne pogodbe. Ponudnik storitev gostovanja bi moral pritožbe v zvezi s tem obravnavati pravočasno in učinkovito.

- (36) Ponudniki storitev gostovanja bi morali objavljati ustrezne informacije na svojih spletnih straneh, s čimer bi zagotovili, da bodo uporabniki gostovanja ustrezno obveščeni o kakovosti storitve gostovanja. V ta namen bi morali navesti informacije o razlogih, zakaj se lahko storitev gostovanja ponudi pod manj ugodnimi pogoji od tistih, ki jih ponujajo doma. Informacije bi morale zajemati predvsem jasno in razumljivo razlago morebitnih bistvenih odstopanj od oglaševane ali ocenjene največje hitrosti prenosa in nalaganja podatkov, ki se ponuja doma, in kako lahko ta odstopanja vplivajo na storitev gostovanja, na katero je uporabnik gostovanja naročen. Prav tako bi informacije lahko vključevale jasno in razumljivo razlago o tem, kako lahko količinske omejitve, hitrost, razpoložljive generacije in tehnologije omrežja in drugi parametri glede kakovosti storitev v praksi vplivajo na storitev podatkovnega gostovanja, zlasti pa na uporabo vsebin, aplikacij in storitev med gostovanjem.

(37) Uporabniki gostovanja in domači operaterji zaradi nezadostne preglednosti pri številkah, ki se uporabljajo za storitve z dodano vrednostjo po vsej Uniji, in veleprodajnih cenah, ki se zaračunavajo za storitve z dodano vrednostjo, brez poseganja v člen 97 Direktive (EU) 2018/1972, včasih nepričakovano prejmejo visoke račune. Za komunikacije na določene številke, ki se uporabljajo za zagotavljanje storitev z dodano vrednostjo, na primer številke premijskih storitev, številke brezplačnih telefonskih klicev ali številke z deljenimi stroški, veljajo posebni cenovni pogoji na nacionalni ravni. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za tisti del tarife, ki se zaračunava za zagotavljanje storitev z dodano vrednostjo, temveč samo za tarife, ki se zaračunavajo za povezavo do tovrstnih storitev. Z načelom „gostovanje kot doma“ bi uporabniki gostovanja morda pričakovali, da komunikacije na take številke pri gostovanju ne bi smele povzročiti višjih stroškov kot doma. Kljub temu v gostovanju to ne velja vedno. Uporabniki gostovanja se soočajo z višjimi stroški, tudi če kličejo na številke, ki so v domači državi brezplačne. To bi lahko zmanjšalo zaupanje uporabnikov v uporabo telefonov med gostovanjem in povzročilo nepričakovano visoke račune, kar bi negativno vplivalo na pristno izkušnjo gostovanja kot doma. To je na maloprodajni ravni predvsem posledica nezadostne preglednosti višjih cen, do katerih lahko pride zaradi komunikacij na številke za storitve z dodano vrednostjo. Zato bi bilo treba uvesti ukrepe za ozaveščanje o tveganju visokih računov in izboljšati preglednost pogojev za komunikacije na številke za storitve z dodano vrednostjo. V ta namen bi morali biti uporabniki gostovanja v maloprodajni pogodbi pravočasno, na uporabniku prijazen način in brezplačno obveščeni ter opozorjeni, da lahko komunikacije na številke za storitve z dodano vrednostjo v gostovanju povzročijo dodatne stroške. Za gostovanje se lahko uporabi možnost deaktiviranja izdajanja računov za tretje strani v Prilogi VI k Direktivi (EU) 2018/1972, če je na voljo.

- (38) Delovanje veleprodajnih trgov gostovanja bi moralo operaterjem omogočati, da pokrijejo vse stroške zagotavljanja reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, vključno s povezanimi in skupnimi stroški. Stroškovni model, uporabljen za namene postopka pregleda, v kar največji meri upošteva naložbe operaterjev za zagotavljanje storitev mobilnega gostovanja, kot so stroški spektra, stroški opreme ali naložbe v infrastrukturo, pa tudi infrastrukturo, ki jo vzpostavijo operaterji, in tehnologijo, za katero se pričakuje, da bo prevladovala pri potrošnji do naslednjega pregleda. Pregled, načrtovan za leto 2025, se bo zanašal na nov stroškovni model in pri tem v kar največji meri upošteval tehnološki razvoj v vmesnem obdobju. To bi moralo ohraniti spodbude za vlaganje v obiskana omrežja in preprečiti vsakršno izkrivljanje domače konkurence na obiskanih trgih, ki ga povzroča regulativna arbitraža, ko operaterji izrabljajo ukrepe veleprodajnega dostopa za gostovanje, da konkurirajo na domačih obiskanih trgih.

- (39) Ob upoštevanju ciljev te uredbe in da bi zagotovili stalno konkurenco in varstvo končnih uporabnikov, bi morala ta uredba določiti zgornje meje veleprodajnih cen za gostovanje, pri katerih se bodo odražale spremembe stroškov operaterjev, ki zagotavljajo veleprodajne storitve gostovanja. Stroškovni model, uporabljen za namene postopka pregleda in omenjen v oceni učinka, izvedeni za namene te uredbe, kaže, da so se stroški operaterjev postopno zniževali in se bodo zniževali še naprej. Glede na pričakovani časovni načrt za načrtovani pregled zgornjih meja veleprodajnih cen na podlagi dveh poročil, ki ju bo Komisija predložila Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2025 in 30. junija 2029, bi se morale najvišje veleprodajne cene zmanjšati v okviru postopnega zniževanja ob upoštevanju ustreznih ocen stroškov in verjetnega razvoja trga v obdobju med letoma 2022 in 2027.

- (40) Ocene stroškov za zagotavljanje veleprodajnih storitev gostovanja, vključno s povezanimi in skupnimi stroški, so bile opravljene na podlagi več virov. Eden od njih je splošni stroškovni model za veleprodajne storitve gostovanja, uporabljen za postopek pregleda, na podlagi katerega se ocenijo stroški učinkovitega operaterja pri zagotavljanju storitev veleprodajnega gostovanja. Rezultat stroškovnega modela omogoča analizo stroškov za vsako leto v vsaki državi članici ter za različne scenarije in predpostavke v letih, v katerih se ocenjujejo stroški. V stroškovni model so bili vneseni podatki, ki so jih posredovali operaterji in nato potrdili ustrezni nacionalni regulativni organi. Pri državah članicah, ki so dokazale, da na dimenzioniranje omrežij operaterjev vpliva sezonskost, je bila upoštevana tudi ta. Pri izdelavi stroškovnega modela so bila opravljena posvetovanja z operaterji, BEREC in nacionalnimi regulativnimi organi. Ocena stroškov je temeljila tudi na aktualnih veleprodajnih cenah gostovanja v Uniji in upoštevala predvideno prihodnjo uvedbo posodobljenih omrežnih tehnologij v skladu z navedbami, ki jih je BEREC podal v svojih mnenjih.
- (41) V zvezi s pravili o veleprodajnih cenah bi bilo treba ohraniti regulativne obveznosti na ravni Unije, saj bi lahko vsak ukrep, ki omogoča gostovanje kot doma po vsej Uniji, ne da bi obravnaval raven veleprodajnih stroškov, povezanih z zagotavljanjem veleprodajnih storitev gostovanja, pomenil tveganje za motnje na notranjem trgu storitev gostovanja in ne bi spodbujal večje konkurence. Ustrezna raven veleprodajnih cen bi morala omogočiti vzdržno konkurenco, tudi konkurenco novih tekmecev, malih in srednjih podjetij ter zagonskih podjetij.

- (42) Najvišje veleprodajne cene bi morale delovati kot varovalna raven in zagotavljati, da bodo operaterji lahko pokrili svoje stroške, vključno s povezanimi in skupnimi stroški. Omogočati bi morale tudi široko razširjeno in vzdržno zagotavljanje gostovanja kot doma, hkrati pa ohranjati manevrski prostor za komercialna pogajanja med operaterji.
- (43) Praksa nekaterih operaterjev mobilnih omrežij, ki zagotavljanje gostujočih klicev na veleprodajni ravni obračunavajo na podlagi najkrajšega obdobja obračunavanja, ki traja do 60 sekund, namesto na podlagi sekundnega intervala, kar se običajno uporablja za druge veleprodajne cene medomrežnega povezovanja, izkrivlja konkurenco med temi operaterji in operaterji, ki uporabljajo drugačne načine obračunavanja, ter ogroža dosledno uporabo najvišjih veleprodajnih cen, določenih v tej uredbi. Poleg tega predstavlja dodaten strošek, ki ima z zvišanjem veleprodajnih cen negativen vpliv na ceno storitev govornega gostovanja na maloprodajni ravni. Zato bi morali operaterji mobilnih omrežij zaračunavati zagotavljanje reguliranih gostujočih klicev na veleprodajni ravni na podlagi sekundnega intervala.
- (44) Za zagotovitev neprekinjenega in učinkovitega brezplačnega dostopa uporabnikov gostovanja do služb za pomoč v sili obiskana omrežja ponudnikom gostovanja ne bi smela zaračunavati nobenih veleprodajnih cen, povezanih s katero koli vrsto komunikacije v sili.

- (45) Za izboljšanje preglednosti maloprodajnih cen storitev gostovanja in zaradi olajšanja odločitve uporabnikov gostovanja glede uporabe njihovih mobilnih naprav v tujini bi morali ponudniki mobilnih komunikacijskih storitev svoje uporabnike gostovanja brezplačno obveščati o cenah gostovanja, ki zanje veljajo, kadar uporabljajo storitve gostovanja v obiskani državi članici. Ker so lahko nekatere skupine uporabnikov dobro obveščene o cenah gostovanja, bi morali ponudniki storitev gostovanja zagotoviti možnost enostavnega izklopa tega samodejnega sporočila. Poleg tega bi bilo treba uporabnikom gostovanja zagotoviti besedilno sporočilo s povezavo na brezplačno spletno stran, ki jo postavi ponudnik storitve gostovanja, s podrobnimi informacijami o vrstah storitev in sicer o klicih in sporočilih SMS, ki bi lahko povzročili višje stroške, in sicer brez poseganja v člen 97 Direktive (EU) 2018/1972. Uporabnike gostovanja bi bilo treba izčrpno in na jasen način obvestiti o vseh stroških za uporabo brezplačnih telefonskih klicev med gostovanjem. Poleg tega bi morali ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom, če se nahajajo v Uniji, aktivno in na zahtevo ter brezplačno zagotavljati dodatne informacije o cenah za minuto, za sporočilo SMS ali za megabajt prenesenih podatkov, vključno z DDV, za odhodne ali dohodne glasovne klice ter za pošiljanje in sprejemanje sporočil SMS, sporočil MMS in drugih podatkovnih komunikacijskih storitev v obiskani državi članici.

- (46) Uporabnik gostovanja se lahko poveže v neprizemna javna mobilna komunikacijska omrežja, na primer na krovu morskih plovil (storitve MCV), kot je opredeljeno v Sklepu Komisije 2010/166/EU¹, ali na krovu letal (storitve MCA), kot je opredeljeno v Odločbi Komisije 2008/294/ES², ki se prek vrst radijskih omrežij, ki niso prizemna omrežja, zagotavljajo s posebnimi napravami, nameščenimi na krovu. Te storitve so pogosto dosegljive v mednarodnih vodah ali na krovu letal. Stroški, ki se uporabnikom gostovanja zaračunajo, kadar se namerno ali nenamerno povežejo v neprizemna omrežja, so znatno višji kot tarife za regulirane storitve gostovanja. Uporabniki gostovanja so vajeni ugodnosti pristopa „gostovanje kot doma“ in gostovanja po cenah domačega ponudnika. Ker ni doslednega pristopa k ukrepom za preglednost in varovalnim ukrepom za povezovanje v neprizemna omrežja, so uporabniki gostovanja bolj izpostavljeni tveganju nepričakovano visokih računov. Zato bi bilo treba uvesti dodatne ukrepe za preglednost in varovalne ukrepe, ki bi se uporabljali za povezovanje v neprizemna omrežja na krovu plovil in letal.

¹ Sklep Komisije 2010/166/EU z dne 19. marca 2010 o usklajenih pogojih za uporabo radiofrekvenčnega spektra za mobilne komunikacije na plovilih (storitve MCV) v Evropski uniji (UL L 72, 20.3.2010, str. 38).

² Odločba Komisije 2008/294/ES z dne 7. aprila 2008 o usklajenih pogojih glede uporabe spektra za izvajanje mobilnih komunikacijskih storitev na letalu (storitev MCA) v Skupnosti (UL L 98, 10.4.2008, str. 19).

Ponudniki gostovanja bi morali sprejeti razumne korake za uporabo tovrstnih ukrepov za preglednost in varovalnih ukrepov. To bi lahko na primer zajemalo ukrepe za delovanje omrežja, finančne omejitve, mehanizem za izključitev ali enakovredne ukrepe. Zajeti bi morali biti zlasti ukrepi, s katerimi bi se poskrbelo, da se ustrezne informacije zagotovijo na jasnem in razumljiv način, da bi uporabnike gostovanja priučili aktivno preprečevati tovrstne primere nenamerne gostovanja. Ponudniki storitev gostovanja, ki ponujajo mehanizem za izključitev, bi morali uporabnike gostovanja obvestiti o omejitvah takojšnje vključitve ali ponovne aktivacije storitve, na primer o tveganju, da brez povezave z omrežjem ne bodo mogli ponovno aktivirati povezave z neprizemnim omrežjem. Ponudniki storitev gostovanja bi morali uporabnike gostovanja obvestiti o možnosti ročne in takojšnje izključitve gostovanja na njihovi mobilni napravi, in sicer z nastavitvami ali z vklopom letalskega načina. Ponudniki gostovanja bi morali pri načrtovanju in upravljanju omrežij v kar največji meri prednostno obravnavati povezovanja v prizemna omrežja, da bi zmanjšali tveganje nenamerne povezovanja v neprizemna omrežja. Za zagotovitev visoke ravni varstva uporabnikov gostovanja pri povezovanju v neprizemna javna mobilna komunikacijska omrežja bi morali ponudniki mobilnih komunikacijskih storitev uporabnikom gostovanja zagotoviti informacije o vsakršnih dodatnih stroških, ki jih za to zaračunavajo, in sicer z brezplačnim besedilnim sporočilom vsakič, ko se vzpostavi tovrstna povezava v omrežje.

- (47) V tej uredbi bi bilo treba v zvezi z reguliranimi maloprodajnimi storitvami gostovanja določiti izrecne zahteve glede preglednosti, usklajene s posameznimi tarifnimi in količinskimi pogoji, ki se bodo uporabljali po odpravi maloprodajnih pribitkov za gostovanje. Zagotoviti bi bilo treba zlasti, da bodo uporabniki gostovanja pravočasno, na uporabniku prijazen način in brezplačno obveščeni o veljavni politiki poštene uporabe, o tem, kdaj je v celoti dosežena veljavna količina uporabe reguliranih storitev govornega, SMS ali podatkovnega gostovanja, ki ustreza pošteni uporabi, o vseh pribitkih ter o skupni porabi reguliranih storitev podatkovnega gostovanja.
- (48) Uporabniki, ki živijo v obmejnih regijah, ne bi smeli imeti nepotrebno visokih računov za gostovanje zaradi nenamerne gostovanja. Ponudniki gostovanja bi zato morali sprejeti vse razumne ukrepe za zmanjšanje tveganja nenamerne gostovanja in zaščito uporabnikov pred stroški gostovanja, nastalimi med tem, ko so ti uporabniki na ozemlju svoje države članice. Ti ukrepi bi morali vključevati finančne omejitve, mehanizme za izključitev gostovanja v omrežju zunaj Unije, če je to tehnično izvedljivo, ali enakovredne ukrepe. Vključevati bi morali zlasti ustrezne ukrepe, s katerimi bi se poskrbelo, da se informacije zagotovijo na jasnem in razumljiv način, da bi se uporabniki priučili aktivnega preprečevanja tovrstnih primerov nenamerne gostovanja. Nacionalni regulativni organi in drugi pristojni organi, odgovorni za varovanje in uveljavljanje interesov uporabnikov, ki običajno prebivajo na njihovem ozemlju, bi morali biti pozorni na situacije, ko imajo uporabniki težave s plačevanjem stroškov gostovanja, ko se še vedno nahajajo na ozemlju svoje države članice, in bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo teh težav.

- (49) Poleg tega bi bilo treba določiti ukrepe za zagotavljanje preglednosti maloprodajnih cen vseh storitev podatkovnega gostovanja, tudi za priklop na neprizemna javna mobilna komunikacijska omrežja, zlasti da se odpravi problem nepričakovano visokih računov, ki ovira nemoteno delovanje notranjega trga, in da se uporabnikom gostovanja zagotovijo potrebni instrumenti za spremljanje in nadzor izdatkov za stroškov storitev podatkovnega gostovanja. Prav tako ne bi smelo biti ovir za razvoj aplikacij ali tehnologij, ki so lahko nadomestek ali alternativa storitvam gostovanja, med drugim tudi storitve WiFi.
- (50) Da se preprečijo nepričakovano visoki računi, bi morali ponudniki storitev gostovanja določiti eno ali več finančnih ali količinskih zgornjih mej porabe za neporavnane obveznosti za vse storitve podatkovnega gostovanja, izražene v valuti, v kateri uporabniku gostovanja izdajo račun, ki bi jih morali brezplačno ponuditi vsem svojim uporabnikom gostovanja skupaj z ustreznim obvestilom, v obliki, ki omogoča poznejši ponoven ogled, ko se navedeni zgornji meji približajo. Ko je navedena zgornja meja dosežena, uporabniki ne bi smeli več prejemati teh storitev, oziroma jim jih ne bi smeli več zaračunavati, razen če izrecno zahtevajo nadaljnje zagotavljanje teh storitev v skladu s pogoji, navedenimi v obvestilu. V takem primeru bi morali prejeti brezplačno potrditev, v obliki, ki omogoča poznejši ponoven ogled. Uporabniki gostovanja bi morali imeti možnost, da v ustreznem roku izberejo izvzetje od teh finančnih ali količinskih zgornjih mej ali pa se odločijo, da ne bodo imeli takšne meje. Uporabnike bi bilo treba uvrstiti v sistem privzete meje, razen kadar zahtevajo drugače.

- (51) Ti ukrepi za preglednost bi morali veljati za minimalne zaščitne ukrepe za uporabnike gostovanja in ponudnikom storitev gostovanja ne bi smeli preprečevati, da bi svojim uporabnikom ponudili druge rešitve, ki prispevajo k predvidljivosti in nadzoru njihovih izdatkov za storitve podatkovnega gostovanja.
- (52) Tudi uporabniki s predplačniškimi tarifami lahko za uporabo storitev podatkovnega gostovanja dobijo nepričakovano visoke račune. Zato bi se morale določbe o omejenih cenah uporabljati tudi za te uporabnike.

- (53) Potrošniki ne razlikujejo vedno med dostopom do elektronskih komunikacijskih storitev med gostovanjem, in sicer kadar končni uporabniki dostopajo do takih storitev v obiskanih državah članicah, in komunikacijami znotraj EU, in sicer kadar potrošniki v svoji domači državi članici kličejo ali pošiljajo sporočila SMS v drugo državo članico. Medtem ko gostovanje in komunikacije znotraj EU predstavljata dva različna in ločena trga, je mogoče z vidika potrošnikov med njima potegniti nekatere vzporednice. Od 15. maja 2019 je maloprodajna cena brez DDV, ki se lahko zaračuna potrošnikom za regulirane komunikacije znotraj EU, omejena na 0,19 EUR na minuto za klic in 0,06 EUR za SMS sporočilo. S podaljšanjem ukrepov gostovanja kot doma, uvedenih s to uredbo, ki obravnavajo tveganje odvratanja od čezmejne komunikacije in omogočanje vzpostavitve notranjega trga, bi bilo primerno preučiti razvoj trga komunikacij znotraj EU. V ta namen bi bilo treba obstoječe ukrepe oceniti na podlagi uporabe Direktive (EU) 2018/1972 in zlasti pravil o medosebnih komunikacijskih storitvah ter uvedbe enotnih najvišjih cen zaključevanja govornih klicev na ravni Unije, kar je sestavni del strukture stroškov komunikacij znotraj EU. Komisija bi morala ob podpori BEREC oceniti učinke obstoječih ukrepov, uvedenih z Uredbo (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ter ugotoviti, ali in v kolikšni meri je še treba znižati zgornje meje cen, da bi se zaščitili potrošniki. To oceno bi bilo treba opraviti najpozneje eno leto pred iztekom navedenih ukrepov 14. maja 2024.

¹ Uredba (EU) 2018/1971 Evropskega parlamenta in sveta z dne 11. decembra 2018 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Agencije za podporo BEREC-u (Urad BEREC), spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1211/2009 (UL L 321, 17.12.2018, str. 1).

- (54) Obstajajo velike razlike med reguliranimi tarifami gostovanja znotraj Unije in tarifami, ki se zaračunajo uporabnikom, ko potujejo izven Unije, in ki so še vedno opazno višje v primerjavi s cenami znotraj Unije, kjer se pribitki za gostovanje po odpravi maloprodajnih cen gostovanja zaračunavajo le izjemoma. Ker ni doslednega pristopa glede ukrepov za preglednost in varovalnih ukrepov v zvezi z gostovanjem izven Unije, potrošniki ne poznajo dobro svojih pravic, kar jih pogosto odvrča od uporabe mobilnih storitev v tujini. Uporabniki bi se lahko na podlagi prejetih preglednih informacij odločili ne le o tem, kako uporabljati mobilne naprave med potovanjem v tujini (v Uniji in izven nje), temveč tudi pri izbiri med ponudniki storitev gostovanja. Zato je treba poiskati rešitev za to vprašanje pomanjkanja preglednosti in varstva potrošnikov, in sicer z uporabo nekaterih ukrepov za preglednost in varovalnih ukrepov tudi za storitve gostovanja, ki se zagotavljajo izven Unije. Ti ukrepi bi morali spodbujati konkurenco in izboljšati delovanje notranjega trga.
- (55) Državljeni Unije se pri uporabi maloprodajnih storitev gostovanja v tretjih državah srečujejo z visokimi cenami gostovanja. Zato bi bilo treba podpreti pobude, katerih cilj je znižati cene za storitve gostovanja med Unijo in tretjimi državami na podlagi vzajemnosti. Velike koristi od nižjih cen gostovanja s sosednjimi tretjimi državami bi imeli zlasti končni uporabniki v regijah na zunanjih mejah Unije.
- (56) Če operater obiskanega omrežja v obiskani tretji državi ne dovoli, da bi ponudnik gostovanja spremljal porabo svojih uporabnikov v realnem času, ponudnik gostovanja ne bi smel biti zavezan zagotavljati najvišje finančne ali količinske zgornje meje porabe, namenjene varstvu uporabnikov.

(57) Ponudniki gostovanja bi morali uporabnike gostovanja obvestiti o možnosti brezplačnega dostopa do služb za pomoč v sili s klicem na enotno evropsko številko za klic v sili „112“ in o alternativnih načinih dostopa s komunikacijami v sili, do katerih lahko uporabniki gostovanja, zlasti invalidi, tehnično izvedljivo dostopajo. Alternativni načini dostopa s komunikacijami v sili omogočajo uporabnikom gostovanja, zlasti invalidnim, da do služb za pomoč v sili dostopajo na druge načine kot s klici. Alternativni načini dostopa se lahko na primer zagotovijo z aplikacijami za pomoč v sili, sporočanjem, storitvami prenosa ali z besedilnim sporočanjem v realnem času ali storitvami celotnega pogovora, ki se izvajajo v skladu s členom 4 Direktive (EU) 2019/882. Informacije o načinih dostopa bi bilo treba zagotoviti s sporočilom SMS, s katerim se uporabnika gostovanja obvesti o možnosti brezplačnega dostopa do služb za pomoč v sili s klicem na enotno evropsko številko za klic v sili „112“ in ki vsebuje povezavo na namensko spletno stran, do katere je mogoče brezplačno dostopati in je skladna z Direktivo (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter ki na razumljiv način opisuje alternativne načine dostopa do služb za pomoč v sili v obiskani državi članici in navaja samo tista sredstva dostopa, do katerih lahko uporabniki gostovanja tehnično izvedljivo dostopajo. Namenska spletna stran bi morala vsebovati informacije v jeziku, v katerem ponudnik storitev gostovanja komunicira z uporabnikom gostovanja.

¹ Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L 327, 2.12.2016, str. 1).

(58) V skladu s členom 110 Direktive (EU) 2018/1772 morajo države članice zagotoviti, da njihovi sistemi javnega opozarjanja pošljejo javna opozorila zadevnim končnim uporabnikom, vključno s končnimi uporabniki gostovanja, ki se nahajajo na geografskih območjih, ki bi jih lahko v obdobju opozarjanja prizadele aktualne ali bližajoče se izredne razmere in nesreče. Trenutno razpoložljive tehnologije nacionalnim organom omogočajo, da zadevnim uporabnikom gostovanja pošiljajo javna opozorila, ne da bi moral uporabnik gostovanja predhodno kakor koli ukrepati, na primer prenesti aplikacijo. V nekaterih državah članicah pa se uporabljajo mobilne aplikacije za javno opozarjanje, ki omogočajo pošiljanje obsežnih informacij končnim uporabnikom in ki ponekod dopolnjujejo prej omenjene tehnologije. V državah članicah, v katerih je povezava do take nacionalne mobilne aplikacije javnega opozarjanja na voljo v podatkovni zbirki o načinih dostopa do pooblaščenih služb za pomoč v sili, ki so predpisani v vsaki državi članici, ustanovljeni na podlagi te uredbe, bi morali ponudniki storitev gostovanja uporabnike gostovanja obvestiti o povezavi do te aplikacije. Informacije bi bilo treba zagotoviti v jeziku, v katerem ponudnik storitev gostovanja komunicira z uporabnikom gostovanja. Glede na preambulo k Direktivi (EU) 2018/1772 bo Komisija ocenila možnosti, da se zadevnim uporabnikom gostovanja omogoči prejemanje javnih opozoril, ki jih izdajo pristojni nacionalni organi, tudi prek mobilne aplikacije med potovanjem po Uniji in prek sistema javnega opozarjanja na ravni Unije, ki dopolnjuje nacionalne sisteme javnega opozarjanja.

(59) Številna območja, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za storitve z dodano vrednostjo, so določena v nacionalnih načrtih oštevilčenja in niso harmonizirana na ravni Unije. Zato operaterji morda ne bodo mogli vnaprej v vseh državah prepoznati številskih območij za storitve z dodano vrednostjo. Za številna območja, ki se uporabljajo za storitve z dodano vrednostjo, veljajo posebni cenovni pogoji na nacionalni ravni, njihove cene zaključevanja klicev pa v številnih primerih niso regulirane. Čeprav so ponudniki storitev gostovanja s tem seznanjeni, bi bila lahko raven veleprodajnih cen, ki jih bodo morali plačati, še vedno nepričakovano visoka. V scenariju gostovanja operaterji tega problema ne morejo rešiti, ker nimajo informacij o številskih območjih, ki se uporabljajo za storitve z dodano vrednostjo po vsej Uniji. Za obravnavo te težave bi moral BEREC vzpostaviti in vzdrževati enotno varno podatkovno zbirko za številna območja storitev z dodano vrednostjo na ravni Unije. Podatkovna zbirka je namenjena za povečanje preglednosti, ki bo nacionalnim regulativnim organom in po potrebi drugim pristojnim organom ter operaterjem omogočila neposreden dostop do informacij o tem, katera številna območja lahko povzročijo višje stroške (cene zaključevanja) v vseh državah članicah. Pomeni potreben vmesni korak za povečanje preglednosti na maloprodajni ravni, saj bi se lahko uporabljala za obveščanje uporabnikov gostovanja o vrstah storitev, za katere bi lahko pri gostovanju veljale višje cene. Da bi se zagotovili boljše varstvo potrošnikov in preglednost, bi bilo treba omogočiti, da podatkovna zbirka vsebuje dodatne informacije, na primer o tarifah, povezanih s številskimi območji storitev z dodano vrednostjo, kot so tarife na minuto ali na storitev. Takšne tarifne informacije bi lahko bile na voljo na namenski spletni strani, na kateri so navedene informacije o storitvah z dodano vrednostjo. BEREC bi moral določiti postopke, po katerih morajo pristojni organi zagotavljati in posodabljati informacije v podatkovni zbirki številskih območij za storitve z dodano vrednostjo, vzpostavljene na podlagi te uredbe.

- (60) BEREC bi moral vzpostaviti in vzdrževati enotno podatkovno zbirko na ravni Unije o načinih dostopa do služb za pomoč v sili v vsaki državi članici, ki so predpisani in do katerih lahko uporabniki gostovanja tehnično izvedljivo dostopajo. Namen podatkovne zbirke je pomagati nacionalnim operaterjem, nacionalnim regulativnim organom in po potrebi drugim pristojnim organom, da so obveščeni o vseh teh načinih dostopa do služb za pomoč v sili, ki se uporabljajo v Uniji. Države članice bi morale imeti možnost, da po potrebi posodobijo podatkovno zbirko s povezavo do nacionalne mobilne aplikacije za javno opozarjanje. BEREC bi moral določiti postopke, po katerih morajo pristojni organi zagotavljati in posodabljati informacije, zahtevane na podlagi te uredbe.

- (61) Kadar države članice pristojnim organom, ki niso nacionalni regulativni organi, dodelijo nekatere naloge, povezane z zaščito končnih uporabnikov, na primer v zvezi z zahtevami po informacijah za maloprodajne pogodbe, preglednostjo ali prekinitvijo pogodbe, pristojnost teh organov za te naloge zajema vse dele maloprodajne pogodbe, vključno s pravicami in obveznostmi, povezanimi z gostovanjem. Brez poseganja v razdelitev nalog na podlagi Direktive (EU) 2018/1972 bi morali biti nacionalni regulativni organi in po potrebi drugi organi, ki so pristojni za izvajanje nalog na podlagi navedene direktive, pooblaščen za spremljanje, nadziranje in izvrševanje obveznosti iz te uredbe na svojem ozemlju. Spremljati bi morali tudi spreminjanje cen govornih, SMS in podatkovnih storitev za uporabnike gostovanja znotraj Unije, po potrebi vključno s posebnimi stroški, povezanimi z odhodnimi in dohodnimi gostujočimi klici v najbolj oddaljenih območjih Unije in s potrebo ustrezne povrnitve teh stroškov na veleprodajnem trgu, ter da se tehnike usmerjanja prometa ne uporabljajo za omejitev izbire v škodo uporabnikov. Zagotavljati bi morali, da imajo zainteresirane strani na voljo posodobljene informacije o uporabi te uredbe, rezultate tega spremljanja pa objavljati. Zagotoviti bi bilo treba ločene podatke o uporabnikih – podjetjih, naročnikih in predplačnikih.

- (62) Za nacionalno gostovanje v najbolj oddaljenih območjih Unije, kjer se dovoljenja za mobilno telefonijo razlikujejo od tistih, ki se izdajajo za druge dele nacionalnega ozemlja, bi se lahko uporabljalo zniževanje cen, enakovredno tistemu, ki se izvaja na notranjem trgu storitev gostovanja. Izvajanje te uredbe ne bi smelo privedi do manj ugodnega oblikovanja cen za uporabnike storitev nacionalnega gostovanja v primerjavi z uporabniki storitev gostovanja v Uniji. V ta namen lahko nacionalni organi sprejmejo dodatne ukrepe, ki so skladni s pravom Unije.
- (63) Ob zagotavljanju poslovne tajnosti ter za spremljanje in nadzor uporabe te uredbe in razvoja veleprodajnih trgov gostovanja bi morali biti nacionalni regulativni organi upravičeni, da zahtevajo informacije o dogovorih o veleprodajnem gostovanju, ki ne določajo uporabe najvišjih veleprodajnih cen gostovanja. Tem organom bi moralo biti dovoljeno tudi, da zahtevajo informacije o sprejetju in uporabi pogojev v dogovorih o veleprodajnem gostovanju, katerih namen je preprečevanje stalnega gostovanja in vsakršne nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje za druge namene, kot je zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom pri ponudnikih storitev gostovanja, ki potujejo po Uniji.

- (64) Če ponudniki mobilnih storitev v Uniji menijo, da so prednosti medobratovalnosti in povezljivosti med koncema, ki jih uživajo njihovi uporabniki, ogrožene zaradi prenehanja ali možnosti prenehanja njihovih sporazumov o gostovanju z operaterji mobilnega omrežja v drugi državi članici, ali če svojim uporabnikom niso sposobni zagotoviti storitev v drugi državi članici, ker tam nimajo dogovora z vsaj enim ponudnikom veleprodajnega dostopa do omrežja, bi morali nacionalni regulativni organi ali drugi pristojni organi v okoliščinah iz člena 61(2), točki (b) in (c), Direktive (EU) 2018/1972 po potrebi uporabiti pooblastila iz člena 61 navedene direktive za zagotovitev primerne dostopa in medomrežnega povezovanja, pri tem pa upoštevati cilje iz člena 3 navedene direktive, zlasti razvoj notranjega trga s spodbujanjem zagotavljanja, razpoložljivosti in medobratovalnosti vseevropskih storitev in povezljivosti med koncema.

- (65) Posebna regulacija cen, ki se uporablja za veleprodajne storitve gostovanja, pomeni, da se splošna zgornja meja cen Unije uporablja za sestavljeni proizvod, ki lahko vključuje tudi druge vložke za veleprodajni dostop za gostovanje in medomrežno povezovanje, zlasti tiste, za katere velja nacionalna ali morebiti čezmejna regulacija. V zvezi s tem se predvideva, da se bodo razlike po vsej Uniji glede ureditve teh vložkov zmanjševale, zlasti glede na dodatne ukrepe, sprejete v skladu z Direktivo (EU) 2018/1972, katerih namen je zagotoviti večjo skladnost regulativnih pristopov. Medtem bi bilo treba vse spore med operaterji obiskanega omrežja in drugimi operaterji glede cen, ki se uporabljajo za te regulirane vložke, ki so potrebni za zagotavljanje veleprodajnih storitev gostovanja, reševati ob upoštevanju mnenja BEREC, kadar je bil zanj zaprosen, v skladu s posebnimi regulativnimi obveznostmi, ki se uporabljajo za gostovanje, ter z Direktivo (EU) 2018/1972.

- (66) Treba je spremljati in redno pregledovati delovanje veleprodajnih trgov gostovanja ter njihov medsebojni odnos z maloprodajnimi trgi gostovanja, ob upoštevanju razvoja konkurence in tehnologije ter tokov prometa. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti dve poročili, ki bi jima po potrebi sledil zakonodajni predlog. V teh poročilih bi morala Komisija zlasti oceniti, ali ima gostovanje kot doma vpliv na razvoj tarifnih shem, ki so na voljo na maloprodajnih trgih. To bi moralo vključevati tako oceno pojave vsakršnih tarifnih shem, ki vključujejo samo domače storitve in popolnoma izključujejo maloprodajne storitve gostovanja, s čimer ogrožajo sam cilj gostovanja kot doma, kot tudi oceno vsakega zmanjšanja dostopnosti pavšalnih tarifnih shem, kar bi prav tako lahko pomenilo izgubo za potrošnike in ogrozilo cilje digitalnega enotnega trga.

Komisija bi morala v poročilih zlasti analizirati, v kolikšnem obsegu so nacionalni regulativni organi dovolili izjemne maloprodajne pribitke za gostovanje, zmožnost operaterjev domačih omrežij, da ohranjajo domače modele zaračunavanja, ter zmožnost operaterjev obiskanih omrežij, da pokrijejo učinkovito nastale stroške zagotavljanja reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja. Poleg tega bi morala Komisija v svojih poročilih oceniti: kako je na veleprodajni ravni zagotovljen dostop do različnih omrežnih tehnologij in generacij; informacije o določanju veleprodajnih cen za podatkovne storitve; raven uporabe platform za trgovanje in podobnih instrumentov za trgovanje s prometom na veleprodajni ravni; razvoj gostovanja stroj–stroj; težave, ki še naprej ostajajo na maloprodajni ravni v zvezi s storitvami z dodano vrednostjo; uporabo ukrepov za komunikacije v sili; ukrepe za preglednost gostovanja v tretjih državah in neprizemnih javnih mobilnih omrežij, katerih cilj je preprečiti nenamerno gostovanje; učinkovitost obveznosti glede kakovosti storitev iz te uredbe ter v kolikšni meri so uporabniki v maloprodajnih pogodbah ustrezno obveščeni o teh obveznostih in lahko uživajo pristno izkušnjo gostovanja kot doma. Komisija bi morala v poročilih poleg tega oceniti, kako uvedba in izvajanje novih tehnologij ter pandemije in naravne nesreče vplivajo na trg gostovanja. Da bi se omogočilo tako poročanje za namen ocenjevanja, kako se trgi gostovanja prilagajajo na pravila gostovanja kot doma, bi bilo treba zbrati dovolj podatkov o delovanju teh trgov po začetku izvajanja navedenih pravil.

(67) BEREC bi moral še naprej zbirati podatke nacionalnih regulativnih organov, da bi lahko ocenil razvoj konkurence na trgih gostovanja po vsej Uniji in redno poročal o spremembah dejanskih veleprodajnih cen gostovanja za neuravnoteženi promet med ponudniki, ki ponujajo storitve gostovanja. Nacionalni regulativni organi bi morali imeti možnost, da se usklajujejo z drugimi pristojnimi organi, kadar je to potrebno. Ti podatki bi morali vključevati dejanske cene, ki se uporabljajo za uravnotežen oziroma neuravnotežen promet, skupaj z dejanskim obsegom prometa za zadevne storitve gostovanja. Zbiranje podatkov, ki omogočajo spremljanje in ocenjevanje učinka sprememb v potovalnih navadah in vzorcih potrošnje, kot so spremembe, ki jih povzročajo pandemije, je bistveno za analizo, ki se zahteva v poročilih iz te uredbe. BEREC bi moral zbirati tudi podatke o primerih, ko sta se stranki dogovora o veleprodajnem gostovanju odločili, da ne bosta uporabljali najvišjih veleprodajnih cen gostovanja, ali sta na veleprodajni ravni uvedli ukrepe, katerih cilj je preprečiti stalno gostovanje ali nepravilno uporabo ali zlorabo veleprodajnega dostopa za gostovanje za druge namene, kot je zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom pri ponudnikih storitev gostovanja med njihovim občasnim potovanjem po Uniji. BEREC bi moral na podlagi zbranih podatkov zadosti razčlenjeno redno poročati o razmerju med maloprodajnimi cenami, veleprodajnimi cenami in veleprodajnimi stroški za storitve gostovanja. Komisija bi morala do 30. junija 2027 Evropskemu parlamentu in Svetu poslati poročilo, ki temelji na rednih poročilih BEREC in ki mu pa po potrebi sledi zakonodajni predlog. BEREC bi moral zbirati tudi podatke, potrebne za spremljanje elementov, ki jih mora Komisija oceniti v poročilih iz te uredbe.

- (68) Srednjeročno bi bilo treba spodbujanje gostovanja stroj–stroj in gostovanja na področju interneta stvari priznati kot pomembno gonilo digitalizacije industrije Unije in graditi na ustreznih politikah Unije za panoge, kot so zdravstvo, energetika, okolje in promet. Komisija bi morala redno ocenjevati vlogo gostovanja na trgu povezljivosti stroj–stroj in na trgu interneta stvari. Po potrebi bi morala po posvetovanju z BEREC pripraviti tudi priporočila. BEREC bi moral zbirati tudi potrebne podatke, da se omogoči spremljanje elementov, ki jih je treba oceniti v poročilih Komisije o razvoju gostovanja stroj–stroj in naprav v internetu stvari iz te uredbe, pri čemer je treba upoštevati rešitve za celično povezljivost, ki temeljijo na nelicenciranem spektru.
- (69) Pri izmenjavi informacij za namen pregleda, spremljanja in nadzora uporabe te uredbe bi morali Komisija, BEREC, nacionalni regulativni organi in po potrebi drugi pristojni organi v celoti zagotavljati poslovno tajnost. Upoštevanje zahtev glede poslovne tajnosti zato nacionalnim regulativnim organom ne bi smelo preprečevati, da za te namene pravočasno izmenjujejo zaupne informacije.

- (70) Ker ciljev te uredbe, in sicer skupnega pristopa za zagotavljanje, da uporabniki javnih mobilnih komunikacijskih omrežij med potovanji znotraj Unije ne plačujejo prekomernih cen za storitve gostovanja po vsej Uniji v primerjavi s konkurenčnimi nacionalnimi cenami, da se povečata preglednost in varstvo potrošnikov ter zagotavlja vzdržnost zagotavljanja maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah ter pristna izkušnja gostovanja kot doma v smislu kakovosti storitev in dostopa do služb za pomoč v sili v gostovanju, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (71) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (72) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki je mnenje podal 20. aprila 2021 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa skupni pristop k zagotavljanju, da uporabniki javnih mobilnih komunikacijskih omrežij na potovanjih v Uniji ne plačujejo previsokih cen za storitve gostovanja v Uniji v primerjavi s konkurenčnimi nacionalnimi cenami, ko opravljajo in sprejemajo klice, pošiljajo in sprejemajo sporočila SMS ter uporabljajo paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve.

Ta uredba tako prispeva k nemotenemu delovanju notranjega trga, hkrati pa dosega visoko raven varstva potrošnikov, varstva podatkov, zasebnosti in zaupanja, spodbuja konkurenco, neodvisnost in preglednost na trgu ter nudi spodbude za inovacije, izbiro potrošnikov in vključevanje invalidov ob polnem spoštovanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Ta uredba opredeljuje pogoje za veleprodajni dostop do javnih mobilnih komunikacijskih omrežij za zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja. Uporablja se tako za veleprodajne cene, ki jih zaračunavajo operaterji omrežij, kot tudi za maloprodajne cene, ki jih zaračunavajo ponudniki storitev gostovanja.

2. Ta uredba določa tudi pravila za povečanje preglednosti in boljše obveščanje uporabnikov o cenah storitev gostovanja, tudi za uporabnike nereguliranih storitev gostovanja v tretjih državah. Prav tako po potrebi povečuje preglednost za uporabnike nereguliranih storitev gostovanja, kadar se priključijo na neprizemno javno mobilno komunikacijsko omrežje, na primer na plovilih ali zrakoplovih.
3. Najvišje cene iz te uredbe so izražene v eurih.
4. Kadar so najvišje cene iz členov 8 do 11, izražene v valutah, ki niso euro, se začetne omejitve v teh valutah določijo z uporabo povprečja referenčnih menjalnih tečajev, ki jih je Evropska centralna banka 15. januarja, 15. februarja in 15. marca zadevnega koledarskega leta objavila v *Uradnem listu Evropske unije*. Za najvišje cene se mejne cene v valutah, ki niso euro, po letu 2023 revidirajo letno. Letno revidirane mejne cene v teh valutah se uporabljajo od 15. maja.
5. Ta uredba ne posega v dodelitev nalog nacionalnim regulativnim organom in drugim pristojnim organom na podlagi Direktive (EU) 2018/1972, vključno s pristojnostmi za izvajanje dela III, naslov III, navedene direktive.

Člen 2
Opredelevitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive (EU) 2018/1972.
2. Poleg opredelitev pojmov iz odstavka 1 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „ponudnik storitev gostovanja“ pomeni podjetje, ki uporabniku gostovanja zagotavlja regulirane maloprodajne storitve gostovanja;
 - (b) „domači ponudnik“ pomeni podjetje, ki uporabniku gostovanja zagotavlja domače mobilne komunikacijske storitve;
 - (c) „domače omrežje“ pomeni javno komunikacijsko omrežje, ki se nahaja v državi članici in ga uporablja ponudnik storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja uporabniku gostovanja;
 - (d) „obiskano omrežje“ pomeni javno prizemno mobilno komunikacijsko omrežje, ki se nahaja v državi članici, ki ni država domačega ponudnika storitev uporabniku gostovanja, ki uporabniku gostovanja omogoča, da na podlagi dogovora z operaterjem domačega omrežja opravlja ali sprejema klice, pošilja ali sprejema sporočila SMS ali uporablja paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve;

- (e) „gostovanje v Uniji“ pomeni, da uporabnik gostovanja uporablja mobilno napravo za opravljanje ali sprejemanje klicev znotraj Unije, pošiljanje ali sprejemanje sporočil SMS znotraj Unije ali uporabo paketno komutiranih podatkovnih komunikacijskih storitev, medtem ko je v državi članici, ki ni država, v kateri se nahaja omrežje domačega ponudnika, in sicer na podlagi dogovora med operaterjem domačega omrežja in operaterjem obiskanega omrežja;
- (f) „uporabnik gostovanja“ pomeni uporabnika pri ponudniku reguliranih storitev gostovanja prek javnega prizemnega mobilnega komunikacijskega omrežja, ki se nahaja v Uniji, katerega maloprodajna pogodba o naročniškem razmerju ali dogovor z navedenim ponudnikom storitev gostovanja dopušča gostovanje v Uniji;
- (g) „regulirani gostujoči klic“ pomeni mobilni govorni telefonski klic, ki ga opravi uporabnik gostovanja ter izvira iz obiskanega omrežja in se zaključuje v javnem komunikacijskem omrežju znotraj Unije ali ki ga uporabnik gostovanja sprejme ter izvira iz javnega komunikacijskega omrežja znotraj Unije in se zaključuje v obiskanem omrežju;
- (h) „sporočilo SMS“ pomeni pisno sporočilo storitve kratkih sporočil, ki je sestavljeno zlasti iz črk ali števil ali obojega ter se lahko pošilja med mobilnimi in/ali fiksnimi številkami, določenimi v skladu z nacionalnimi načrti številčenja;

- (i) „regulirano gostujoče sporočilo SMS“ pomeni sporočilo SMS, ki ga pošlje uporabnik gostovanja ter izvira iz obiskanega omrežja in se zaključuje v javnem komunikacijskem omrežju znotraj Unije ali ki ga uporabnik gostovanja sprejme ter izvira iz javnega komunikacijskega omrežja znotraj Unije in se zaključuje v obiskanem omrežju;
- (j) „regulirana storitev podatkovnega gostovanja“ pomeni storitev gostovanja, ki omogoča uporabniku gostovanja, da prek svoje mobilne naprave uporablja paketno komutirane podatkovne komunikacijske storitve, medtem ko je povezan z obiskanim omrežjem, ne vključuje prenosa ali sprejemanja reguliranih gostujočih klicev ali sporočil SMS, vključuje pa prenos in sprejemanje sporočil MMS;
- (k) „veleprodajni dostop za gostovanje“ pomeni neposredni veleprodajni dostop za gostovanje ali dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja;
- (l) „neposredni veleprodajni dostop za gostovanje“ pomeni, da operater mobilnega omrežja da drugemu podjetju na voljo zmogljivosti ali storitve ali oboje pod določenimi pogoji z namenom, da to podjetje uporabnikom gostovanja zagotavlja regulirane storitve gostovanja;

- (m) „dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja“ pomeni, da operater mobilnega omrežja, ki ni operater obiskanega omrežja, zagotavlja storitve gostovanja na veleprodajni ravni drugemu podjetju z namenom, da to podjetje uporabnikom gostovanja zagotavlja regulirane storitve gostovanja;
- (n) „domača maloprodajna cena“ pomeni domačo maloprodajno ceno na enoto, ki jo zaračuna ponudnik storitev gostovanja in velja za odhodne klice in poslana sporočila SMS, ki izvirajo in se zaključijo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici, ter za podatke, ki jih uporabnik porabi.

Kadar v zvezi s prvim pododstavkom, točka (n), posebna domača maloprodajna cena na enoto ni določena, se šteje, da gre pri domačih maloprodajnih cenah za enak mehanizem zaračunavanja, kot je tisti, ki se uporablja za uporabnika za odhodne klice in poslana sporočila SMS, ki izvirajo in se zaključujejo v različnih javnih komunikacijskih omrežjih v isti državi članici, ter za podatke, ki jih uporabnik porabi v svoji državi članici.

Člen 3

Veleprodajni dostop za gostovanje

1. Operaterji mobilnih omrežij ugodijo vsem razumnim zahtevkom za veleprodajni dostop za gostovanje, zlasti tako, da ponudniku storitev gostovanja omogočijo, da ponudi enake maloprodajne mobilne storitve, kot jih ponuja doma, kadar je to tehnično izvedljivo v obiskanem omrežju.
2. Operaterji mobilnih omrežij lahko zahtevke za veleprodajni dostop za gostovanje zavrnejo le na podlagi objektivnih meril, kot je tehnična izvedljivost in celovitost omrežja. Zahtevkov za veleprodajni dostop za gostovanje se ne sme zavrniti zaradi poslovnih vidikov, da bi se omejilo zagotavljanje konkurenčnih storitev gostovanja.
3. Veleprodajni dostop za gostovanje zajema dostop do vseh omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ustreznih storitev, sistemov programske opreme in informacijskih sistemov, potrebnih za zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom, in pokriva vse razpoložljive omrežne tehnologije in vse razpoložljive generacije omrežij.

4. Za zagotavljanje dostopa do vseh komponent veleprodajnega dostopa za gostovanje iz odstavka 3 tega člena se uporabljajo pravila o reguliranih veleprodajnih cenah gostovanja iz členov 9, 10 in 11, razen če se obe stranki dogovora o veleprodajnem gostovanju izrecno dogovorita, da za povprečne veleprodajne cene gostovanja, ki izhajajo iz uporabe dogovora, v obdobju veljavnosti dogovora ne velja najvišja regulirana veleprodajna cena gostovanja.

Brez poseganja v prvi pododstavek tega odstavka lahko operaterji mobilnih omrežij pri dostopu za preprodajo veleprodajnega gostovanja zaračunajo poštene in razumne cene za komponente, ki niso zajete v odstavku 3.

5. Operaterji mobilnega omrežja objavijo referenčno ponudbo, pri čemer upoštevajo smernice BEREC iz odstavka 8, in jo dajo na voljo podjetju, ki zahteva veleprodajni dostop za gostovanje. Operaterji mobilnega omrežja najpozneje v enem mesecu, ko prvič prejmejo zahtevek, podjetju, ki zahteva dostop, predložijo osnutek dogovora o veleprodajnem gostovanju za tovrsten dostop, skladen s tem členom. Veleprodajni dostop za gostovanje se odobri v razumnem času, ki ni daljši od treh mesecev po sklenitvi dogovora o veleprodajnem gostovanju. Operaterji mobilnega omrežja, ki prejmejo zahtevek za veleprodajni dostop za gostovanje, in podjetja, ki zahtevajo dostop, se pogajajo v dobri veri.

6. Referenčna ponudba iz odstavka 5 je dovolj podrobna in vključuje vse komponente, potrebne za veleprodajni dostop za gostovanje iz odstavka 3, ter vsebuje opis ponudb, ki se nanašajo na neposredni veleprodajni dostop za gostovanje in dostop za preprodajo veleprodajnega gostovanja, in s tem povezane pogoje. Referenčna ponudba vsebuje vse informacije, ki jih ponudnik storitev gostovanja potrebuje, da svojim uporabnikom zagotovi brezplačen dostop do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili z najustreznjšim centrom za obveščanje in da omogoči brezplačen prenos informacij o lokaciji kličočega na najustreznjši center za obveščanje med uporabo storitev gostovanja.

Ta referenčna ponudba lahko vključuje pogoje za preprečevanje stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje za druge namene, kot je zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom pri ponudnikih storitev gostovanja med njihovim občasnim potovanjem po Uniji. Kadar so določeni v referenčni ponudbi, ti pogoji vključujejo posebne ukrepe, ki jih operater obiskanega omrežja lahko sprejme, da prepreči stalno gostovanje ali nepravilno uporabo ali zlorabo veleprodajnega dostopa za gostovanje, kakor tudi objektivna merila, na podlagi katerih lahko sprejme take ukrepe. Ta merila se lahko nanašajo na zbirne informacije o prometu gostovanja. Ne nanašajo se na posebne informacije o individualnem prometu uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja.

Referenčna ponudba lahko med drugim določa, da lahko operater obiskanega omrežja v primeru, kadar utemeljeno meni, da znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje ali da prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje, od ponudnika storitev gostovanja brez poseganja v zahteve Unije in nacionalne zahteve glede varstva podatkov zahteva informacije, ki bi omogočale, da se ugotovi, ali znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje ali če prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje v omrežju obiskanega operaterja, kot so informacije o deležu uporabnikov, pri katerih je bilo na podlagi objektivnih kazalnikov v skladu z izvedbenimi akti o izvajanju politike poštene uporabe, sprejetimi na podlagi člena 7, ugotovljeno tveganje nepravilne uporabe ali zlorabe reguliranih storitev gostovanja, zagotovljenih po veljavnih domačih maloprodajnih cenah.

Referenčna ponudba lahko kot zadnjo možnost in kadar zadeve ni bilo mogoče rešiti z milejšimi ukrepi, določa možnost odpovedi dogovora o veleprodajnem gostovanju, kadar operater obiskanega omrežja na podlagi objektivnih meril ugotovi, da znaten delež uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja uporablja stalno gostovanje ali da prihaja do nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje, in o tem obvesti operaterja domačega omrežja.

Operater obiskanega omrežja lahko enostransko odpove dogovor o veleprodajnem gostovanju zaradi stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje le po predhodnem dovoljenju nacionalnega regulativnega organa operaterja obiskanega omrežja.

V treh mesecih od prejema zahteve operaterja obiskanega omrežja za pridobitev dovoljenja za odpoved dogovora o veleprodajnem gostovanju nacionalni regulativni organ operaterja obiskanega omrežja po posvetovanju z nacionalnim regulativnim organom operaterja domačega omrežja odloči, ali bo izdal tako dovoljenje ali zavrnil njegovo izdajo, ter o tem obvesti Komisijo.

Nacionalni regulativni organ operaterja obiskanega omrežja in nacionalni regulativni organ operaterja domačega omrežja lahko vsak posebej zaprosita BEREC, da sprejme mnenje glede ukrepa, ki se sprejme v skladu s to uredbo. BEREC sprejme mnenje v enem mesecu od prejema takega zaprosila.

Kadar je BEREC zaprosen za takšno mnenje, nacionalni regulativni organ operaterja obiskanega omrežja počaka na mnenje BEREC in ga v največji možni meri upošteva, preden ob upoštevanju trimesečnega roka iz šestega pododstavka sprejme odločitev o tem, ali izda dovoljenje za odpoved dogovora o veleprodajnem gostovanju ali njegovo izdajo zavrne.

Nacionalni regulativni organ operaterja obiskanega omrežja da javnosti na voljo informacije o dovoljenjih za odpoved dogovorov o veleprodajnem gostovanju, pri čemer upošteva poslovno tajnost.

Peti do deveti pododstavek tega odstavka ne posegajo v pristojnost nacionalnega regulativnega organa na podlagi člena 17(7), da zahteva takojšnje prenehanje kršitve obveznosti iz te uredbe, ter v pravico operaterja obiskanega omrežja, da uporabi ustrezne ukrepe za boj proti goljufijam.

Nacionalni regulativni organi po potrebi naložijo spremembe referenčnih ponudb, tudi glede posebnih ukrepov, ki jih operater obiskanega omrežja lahko sprejme, da prepreči stalno gostovanje ali nepravilno uporabo ali zlorabo veleprodajnega dostopa za gostovanje, ter objektivnih meril, na podlagi katerih lahko operater obiskanega omrežja te ukrepe sprejme, da bi se izpolnile obveznosti, določene v tem členu.

7. Če želi podjetje, ki zahteva dostop, začeti poslovna pogajanja za vključitev dodatnih komponent, ki niso zajete v referenčni ponudbi, se operaterji mobilnega omrežja odzovejo na tovrstne zahtevke v razumnem času, ki ni daljši od dveh mesecev po prejemu prvotnega zahtevka. Za namene tega odstavka se ne uporabljata odstavka 2 in 5.

8. BEREC po posvetovanju z deležniki in v tesnem sodelovanju s Komisijo do ... [šest mesecev po datumu sprejetja te uredbe (datum odločitve Sveta iz opombe 2)] posodobi smernice za veleprodajni dostop za gostovanje, določene v skladu s členom 3(8) Uredbe (EU) št. 531/2012, in tako prispeva k dosledni uporabi tega člena.

Člen 4

Zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja

1. Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja v nobeni državi članici ne zaračunajo pribitka, dodanega domači maloprodajni ceni za katere koli regulirane gostujoče odhodne ali dohodne klice, za katera koli regulirana gostujoča poslana sporočila SMS ali za katere koli uporabljene regulirane storitve podatkovnega gostovanja, niti ne zaračunajo splošne pristojbine, da bi omogočili uporabo terminalske opreme ali storitve v tujini, ob upoštevanju členov 5 in 6.
2. Ponudniki storitev gostovanja ne ponujajo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja pod pogoji, ki so manj ugodni od tistih, kot jih ponujajo doma, zlasti kar zadeva kakovost storitev, določenih v maloprodajni pogodbi, če je v obiskanem omrežju na voljo ista generacija mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij.

Operaterji mobilnih komunikacij se izogibajo nerazumnim zamudam pri predaji med omrežji na notranjih mejnih prehodih Unije.

3. Da bi prispeval k dosledni uporabi tega člena, BEREC po posvetovanju z deležniki in v tesnem sodelovanju s Komisijo do 1. januarja 2023 posodobi svoje smernice za maloprodajni sektor v zvezi z izvajanjem ukrepov za kakovost storitev.

Člen 5

Pravična uporaba

1. Ponudniki storitev gostovanja lahko v skladu s tem členom in izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi člena 7, pri uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki se zagotavljajo po veljavnih domačih maloprodajnih cenah, uporabijo politiko poštene uporabe, da bi uporabnikom gostovanja preprečili zlorabo ali nepravilno uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, denimo uporabo takih storitev s strani uporabnikov gostovanja v državi članici, ki ni država njihovega domačega ponudnika, z drugimi nameni kot za občasna potovanja.

Vsaka politika poštene uporabe uporabnikom pri ponudniku storitev gostovanja omogoča uporabo določene količine reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, skladne z njihovo tarifno shemo, po veljavni domači maloprodajni ceni.

2. Člen 8 se uporablja za regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki presegajo omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe.

Člen 6

Vzdržnostni mehanizem

1. Če ponudnik storitev gostovanja ne more pokriti svojih celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih storitev gostovanja v skladu s členoma 4 in 5 iz svojih celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja takšnih storitev, lahko v posebnih in izjemnih okoliščinah zaradi zagotovitve vzdržnosti svojega domačega modela zaračunavanja zaprosi za dovoljenje za zaračunavanje pribitka. Ta pribitek se zaračuna le, kolikor je to potrebno za pokritje stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ob upoštevanju veljavnih najvišjih veleprodajnih cen.
2. Če se ponudnik storitev gostovanja odloči uporabljati odstavek 1 tega člena, pri nacionalnem regulativnem organu nemudoma poda vlogo ter mu posreduje vse potrebne informacije v skladu z izvedbenimi akti iz člena 7. Te informacije nato vsakih 12 mesecev posodobi in jih predloži nacionalnemu regulativnemu organu.

3. Nacionalni regulativni organ po prejemu vloge na podlagi odstavka 2 oceni, ali je ponudnik storitev gostovanja dokazal, da ne more pokriti svojih stroškov v skladu z odstavkom 1, s čimer bi bila ogrožena vzdržnost njegovega domačega modela zaračunavanja. Ocena vzdržnosti domačega modela zaračunavanja temelji na zadevnih objektivnih dejavnikih, značilnih za ponudnika storitev gostovanja, vključno z objektivnimi razlikami med ponudniki storitev gostovanja v zadevni državi članici ter ravno domačih cen in prihodkov. Nacionalni regulativni organ odobri pribitek, kadar so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavku 1 in tem odstavku.
4. V enem mesecu po prejemu vloge na podlagi odstavka 2 nacionalni regulativni organ odobri pribitek, razen če je vloga očitno neutemeljena ali ne vsebuje zadostnih informacij. Kadar nacionalni regulativni organ meni, da je zahtevek očitno neutemeljen ali da niso bile predložene zadostne informacije, končno odločitev sprejme v nadaljnjih dveh mesecih, potem ko ponudniku storitev gostovanja da priložnost, da se izreče, nato pa pribitek odobri, spremeni ali zavrne.

Člen 7

Izvajanje politike poštene uporabe in vzdržnostnega mehanizma

1. Da se zagotovi dosledna uporaba členov 5 in 6, Komisija po posvetovanju z BEREC sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila o:
 - (a) uporabi politik poštene uporabe;
 - (b) metodologiji za ocenjevanje vzdržnosti zagotavljanja maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah ter
 - (c) vlogi, ki jo predloži ponudnik storitev gostovanja za namene ocene iz točke (b).

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(2).

Komisija po posvetovanju z BEREC redno pregleduje izvedbene akte iz prvega pododstavka ob upoštevanju sprememb na trgu.

2. Komisija pri sprejetju izvedbenih aktov, ki določajo podrobna pravila o izvajanju politike poštene uporabe, upošteva:
 - (a) razvoj cen in vzorcev porabe v državah članicah;
 - (b) stopnjo konvergence ravni domačih cen v celotni Uniji;
 - (c) vzorce potovanja v Uniji;
 - (d) vsa opazna tveganja za izkrivljanje konkurence ter naložbene spodbude na domačih in obiskanih trgih.

3. Izvedbeni akti Komisije iz odstavka 1, točki (b) in (c), temeljijo na:
 - (a) določitvi celotnih dejanskih in predvidenih stroškov zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja glede na dejanske veleprodajne cene gostovanja za neuravnotežen promet ter razumen delež povezanih in skupnih stroškov, potrebnih za zagotavljanje reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja;
 - (b) določitvi celotnih dejanskih in predvidenih prihodkov od zagotavljanja reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja;
 - (c) uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in domače porabe s strani uporabnikov pri ponudniku storitev gostovanja;

(d) ravni konkurence, cen in prihodkov na domačem trgu ter morebitnega opaznega tveganja, da bi gostovanje po domačih maloprodajnih cenah znatno vplivalo na gibanje takih cen.

4. Nacionalni regulativni organ in drugi pristojni organi, kadar je to potrebno za izvajanje pooblastil, ki so jim podeljena z nacionalnim pravom za prenos Direktive (EU) 2018/1972, strogo spremljajo in nadzorujejo uporabo politik poštene uporabe. Nacionalni regulativni organ natančno spremlja in nadzoruje izvajanje ukrepov za vzdržnost zagotavljanja maloprodajnih storitev gostovanja po domačih cenah, pri čemer čim bolj upošteva relevantne objektivne dejavnike, značilne za zadevno državo članico, in relevantne objektivne razlike med ponudniki storitev gostovanja. Brez poseganja v postopek, določen v členu 6(3), nacionalni regulativni organ pravočasno izvrši zahteve iz členov 5 in 6 ter izvedbenih aktov iz odstavka 2 tega člena. Od ponudnika storitev gostovanja lahko kadar koli zahteva spremembo ali prenehanje zaračunavanja pribitka, če ta ne ravna skladno s členom 5 ali 6.

Drugi pristojni organi izvršujejo zahteve iz člena 5 in izvedbenih aktov, ki so pomembni za uresničevanje pooblastil, ki so jim bila podeljena z nacionalnim pravom za prenos Direktive (EU) 2018/1972.

Nacionalni regulativni organ in po potrebi drugi pristojni organi Komisijo vsako leto obvestijo o uporabi členov 5 in 6 ter tega člena.

5. Izvedbena uredba (EU) 2016/2286 se še naprej uporablja do datuma začetka uporabe novega izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 1 tega člena.

Člen 8

Izjemno zaračunavanje maloprodajnih pribitkov za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja in zagotavljanje alternativnih tarif

1. Brez poseganja v tretji pododstavek ponudnik storitev gostovanja, ki zaračunava pribitek za uporabo reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, ki presega kakršne koli omejitve, določene z morebitno politiko poštene uporabe, izpolnjuje naslednje zahteve (brez DDV):
 - (a) noben pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče odhodne klice, regulirana gostujoča poslana sporočila SMS in regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ne presega najvišjih veleprodajnih cen, določenih v členu 9(2), 10(1) oziroma 11(1);
 - (b) noben pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče dohodne klice, ne presega enotnih najvišjih cen zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih na ravni Unije, določenih za navedeno leto v skladu s členom 75(1) Direktive (EU) 2018/1972.

Kadar se Komisija v zvezi s točko (b) prvega pododstavka tega odstavka po pregledu delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 75(1) Direktive (EU) 2018/1972, odloči, da določitev enotne cene zaključevanja govornih klicev na ravni Unije ni več potrebna in da ne bo predpisala najvišje cene zaključevanja govornih klicev v mobilnih omrežjih, noben pribitek, ki se zaračunava za regulirane gostujoče dohodne klice, ne presega cene, določene v najnovejšem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 75 navedene direktive.

Ponudniki storitev gostovanja ne zaračunavajo nobenega pribitka za regulirana gostujoča prejeta sporočila SMS ali za gostujoča prejeta govorna sporočila. To ne posega v druge veljavne cene, na primer za poslušanje tovrstnih sporočil.

Ponudniki storitev gostovanja gostujoče odhodne in dohodne klice zaračunavajo na podlagi sekundnega intervala. Za odhodne klice lahko ponudniki storitev gostovanja uporabijo začetno najkrajše obdobje zaračunavanja, ki ne presega 30 sekund. Ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom zaračunavajo zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja na podlagi prenesenih kilobajtov, razen za sporočila MMS, za katera lahko zaračunavajo po enoti. V tem primeru maloprodajna cena, ki jo ponudnik storitev gostovanja lahko zaračuna uporabniku gostovanja za pošiljanje ali prejem gostujočega sporočila MMS, ne presega najvišje maloprodajne cene za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, določene v prvem pododstavku.

2. Ponudniki storitev gostovanja lahko ponujajo in uporabniki gostovanja lahko namenoma izberejo tarifo gostovanja, ki ni določena v skladu s členi 4, 5 in 6 ter odstavkom 1 tega člena, na podlagi katere so uporabniki gostovanja upravičeni do drugačne tarife za regulirano storitev gostovanja, kot bi jim bila dodeljena, če takšne izbire ne bi imeli. Ponudnik storitev gostovanja takšne uporabnike gostovanja opozori na ugodnosti gostovanja, ki bi jih s tem izgubili.

Ponudniki storitev gostovanja brez poseganja v prvi pododstavek za vse obstoječe in nove uporabnike gostovanja samodejno uporabijo tarifo, določeno v skladu s členoma 4 in 5 ter odstavkom 1 tega člena.

Vsak uporabnik gostovanja lahko kadar koli zahteva, da se zanj začne ali preneha uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 4, 5 in 6 ter odstavkom 1 tega člena. Ko se uporabniki gostovanja namenoma odločijo, da se zanje preneha ali začne uporabljati tarifa, določena v skladu s členi 4, 5 in 6 ter odstavkom 1 tega člena, se vsaka taka menjava opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahteve in, razen gostovanja, ne sme biti vezana na pogoje ali omejitve, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja. Ponudniki storitev gostovanja lahko menjavo odložijo do izteka določenega najkrajšega obdobja veljavnosti prejšnje tarife gostovanja, ki ni daljše od dveh mesecev.

3. Brez poseganja v del III, naslov III, Direktive (EU) 2018/1972 ponudniki storitev gostovanja zagotovijo, da so v maloprodajni pogodbi, ki vključuje katero koli vrsto regulirane maloprodajne storitve gostovanja, navedene značilnosti te regulirane maloprodajne storitve gostovanja, zlasti:
- (a) posamezna tarifna shema ali tarifne sheme in – za vsako tarifno shemo – vrste ponujenih storitev, vključno s količino komunikacij;
 - (b) vsakršne omejitve uporabe reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja po veljavnih domačih maloprodajnih cenah, zlasti količinsko opredeljene informacije o načinu izvajanja morebitne politike poštene uporabe z navedbo glavnih cenovnih, količinskih ali drugih parametrov zadevne regulirane maloprodajne storitve gostovanja, ki se zagotavlja;
 - (c) jasne in razumljive informacije o pogojih in kakovosti storitev gostovanja pri gostovanju v Uniji v skladu s smernicami BEREC iz odstavka 6.
4. Ponudniki storitev gostovanja brez poseganja v člen 97 Direktive (EU) 2018/1972 poskrbijo, da maloprodajna pogodba, ki vključuje katero koli vrsto regulirane maloprodajne storitve gostovanja, vključuje informacije o vrstah storitev, za katere se lahko zaračunajo višje cene pri gostovanju.

5. Ponudniki storitev gostovanja informacije iz odstavkov 3 in 4 objavijo.

Poleg tega objavijo informacije o razlogih, zaradi katerih se storitev gostovanja morebiti ponuja pod pogoji, ki so manj ugodni kot tisti, kot jih ponujajo doma. Te informacije vključujejo dejavnike, ki lahko vplivajo na kakovost storitve gostovanja, na katero je uporabnik gostovanja naročen, kot so generacije in tehnologije omrežja, ki so uporabniku gostovanja na voljo v obiskani državi članici.

6. Da bi zagotovil dosledno uporabo tega člena, BEREC do 1. januarja 2023 po posvetovanju z deležniki in v tesnem sodelovanju s Komisijo posodobi svoje smernice o maloprodajnih storitvah gostovanja, predvsem glede izvajanja tega člena in o ukrepih za preglednost iz členov 13, 14 in 15.

Člen 9

Veleprodajne cene za odhodne regulirane gostujoče klice

1. Povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna ponudniku storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranega gostujočega klica, ki izvira iz obiskanega omrežja, med drugim vključno s stroški izvora, prenosa in zaključevanja, ne presega varovalne meje 0,022 EUR na minuto. Ta najvišja veleprodajna cena se 1. januarja 2025 zniža na 0,019 EUR na minuto in brez poseganja v člen 21 ostane 0,019 EUR na minuto do 30. junija 2032.

2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajstmesečno obdobje ali katero koli krajše obdobje, ki še ostaja do konca obdobja uporabe najvišje povprečne veleprodajne cene iz odstavka 1 ali do 30. junija 2032.
3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega prejetega prihodka iz gostovanja na veleprodajni ravni s skupnim številom minut gostovanja na veleprodajni ravni, ki jih je zadevni operater dejansko porabil za zagotavljanje gostujočih klicev na veleprodajni ravni znotraj Unije v zadevnem obdobju, ki se izračuna na podlagi sekundnega intervala, pri čemer se upošteva možnost, da operater obiskanega omrežja uporabi začetno najkrajše obdobje zaračunavanja, ki ne presega 30 sekund.

Člen 10

Veleprodajne cene za regulirana gostujoča sporočila SMS

1. Povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna ponudniku storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranega gostujočega sporočila SMS, ki izvira iz tega obiskanega omrežja, ne presega varovalne meje 0,004 EUR za sporočilo SMS. Ta najvišja veleprodajna cena se 1. januarja 2025 zniža na 0,003 EUR za sporočilo SMS in brez poseganja v člen 21 ostane 0,003 EUR do 30. junija 2032.

2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajstmesečno obdobje oziroma katero koli krajše obdobje, ki še ostaja do konca obdobja uporabe najvišje povprečne veleprodajne cene iz odstavka 1 ali do 30. junija 2032.
3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega veleprodajnega prihodka, ki ga operater obiskanega omrežja ali operater domačega omrežja za izvor in prenos reguliranih gostujočih sporočil SMS v Uniji prejme v zadevnem obdobju, s skupnim številom tovrstnih sporočil SMS, ki so v tem obdobju poslana in prenesena v imenu zadevnega ponudnika storitev gostovanja ali operaterja domačega omrežja.
4. Operater obiskanega omrežja ponudniku storitev gostovanja ali operaterju domačega omrežja uporabnika gostovanja zaračuna le stroške iz odstavka 1 in nobenih drugih stroškov za zaključitev reguliranega gostujočega sporočila SMS, poslanega uporabniku gostovanja med gostovanjem v njegovem obiskanem omrežju.

Člen 11

Veleprodajne cene reguliranih storitev podatkovnega gostovanja

1. Povprečna veleprodajna cena, ki jo operater obiskanega omrežja lahko zaračuna ponudniku storitev gostovanja za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja prek tega obiskanega omrežja, ne presega varovalne meje 2,00 EUR na gigabajt prenesenih podatkov. Ta najvišja veleprodajna cena se 1. januarja 2023 zniža na 1,80 EUR na gigabajt prenesenih podatkov, 1. januarja 2024 na 1,55 EUR na gigabajt, 1. januarja 2025 na 1,30 EUR na gigabajt, 1. januarja 2026 na 1,10 EUR na gigabajt in 1. januarja 2027 na 1,00 EUR na gigabajt, nato pa brez poseganja v člen 21 ostane 1,00 EUR na gigabajt prenesenih podatkov do 30. junija 2032.
2. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se uporablja med katerima koli operaterjema in se izračuna za dvanajstmesečno obdobje oziroma katero koli krajše obdobje, ki še ostaja do konca obdobja uporabe najvišje povprečne veleprodajne cene iz odstavka 1 ali do 30. junija 2032.
3. Povprečna veleprodajna cena iz odstavka 1 se izračuna z deljenjem skupnega veleprodajnega prihodka, ki ga operater obiskanega ali domačega omrežja prejme za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja v zadevnem obdobju, s skupnim številom megabajtov podatkov, dejansko porabljenih pri zagotavljanju teh storitev v tem obdobju, zaračunanih na podlagi prenesenih kilobajtov, v imenu zadevnega ponudnika storitev gostovanja ali operaterja domačega omrežja v tem obdobju.

Člen 12

Veleprodajne cene za komunikacije v sili

Brez poseganja v člene 9, 10 in 11 operater obiskanega omrežja ponudniku storitev gostovanja ne zaračuna nobenih stroškov v zvezi s katero koli vrsto komunikacij v sili, ki jih začne uporabnik gostovanja ali v zvezi s prenosom informacij o lokaciji kličočega.

Člen 13

Preglednost maloprodajnih pogojev za gostujoče klice in sporočila SMS

1. Da se uporabnike gostovanja opozori na dejstvo, da se jim bodo za opravljanje ali sprejemanje klicev ali pošiljanje sporočil SMS zaračunale cene gostovanja, vsak ponudnik storitev gostovanja uporabnikom gostovanja – razen če ga obvestijo, da te storitve ne potrebujejo – ob vstopu v državo članico, ki ni država njihovega domačega ponudnika, prek samodejnega sporočila ter nemudoma brezplačno zagotovi osnovne, njihovim potrebam prilagojene informacije o cenah gostovanja, vključno z DDV, ki se jim zaračunajo za opravljanje in sprejemanje klicev ter pošiljanje sporočil SMS v obiskani državi članici.

Te osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene informacije o cenah se izrazijo v valuti domačega računa, ki ga izda domači ponudnik uporabnika, in vključujejo informacije o:

- (a) morebitni politiki poštene uporabe, ki velja za uporabnika gostovanja v Uniji, ter pribitkih, ki se zaračunajo za preseganje omejitev, določenih s to politiko poštene uporabe, ter
- (b) morebitnem pribitku, ki se zaračunava v skladu s členom 6.

Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom gostovanja – razen če jih ti obvestijo, da te storitve ne potrebujejo – ob vstopu v državo članico, ki ni država njihovega domačega ponudnika, prek samodejnega sporočila nemudoma brezplačno zagotovijo informacije o morebitnem tveganju zaračunavanja višjih cen zaradi uporabe storitev z dodano vrednostjo. Te informacije zajemajo povezavo za brezplačen dostop do namenske spletne strani, na kateri so navedene posodobljene informacije o vrstah storitev, za katere se lahko zaračunajo višje cene, in, kadar so na voljo, informacije o številskih območjih storitev z dodano vrednostjo ali druge relevantne dodatne informacije, v skladu s členom 16, tretji odstavek, vključene v zbirko podatkov, ki se oblikuje v skladu s členom 16, prvi odstavek, točka (a). Spletno mesto vsebuje informacije o morebitnih stroških, ki se med gostovanjem uporabljajo za številke brezplačnih telefonskih klicev, če se zaračunavajo.

Osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene informacije o cenah iz prvega pododstavka tega odstavka vključujejo tudi brezplačno številko iz odstavka 2 za pridobitev podrobnejših informacij.

Pri vsakem sporočilu lahko uporabnik ponudnika storitev gostovanja brezplačno in enostavno obvesti, da ne potrebuje samodejnega sporočila. Uporabnik, ki sporoči, da ne potrebuje samodejnega sporočila, ima pravico, da od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno ponovno zahteva to storitev.

Ponudniki storitev gostovanja uporabnikom invalidom na zahtevo prek govornega klica samodejno in brezplačno zagotovijo osnovne in njim prilagojene informacije o cenah iz prvega pododstavka.

Razen kar zadeva politiko poštene uporabe ter pribitek, zaračunan v skladu s členom 6, se prvi, drugi, peti in šesti pododstavek tega odstavka uporabljajo tudi za govorne in SMS storitve gostovanja, ki jih uporabniki gostovanja uporabljajo med povezovanjem v nacionalna ali mednarodna neprizemna javna komunikacijska omrežja, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja ter za govorne in SMS storitve gostovanja, ki jih uporabniki gostovanja uporabljajo med potovanjem zunaj Unije, zagotavlja pa jih ponudnik storitev gostovanja.

2. Poleg informacij iz odstavka 1 imajo uporabniki, ne glede na to, kje v Uniji se nahajajo, pravico z govornim klicem iz mobilnega omrežja ali s sporočili SMS brezplačno zahtevati in prejeti podrobnejše in njihovim potrebam prilagojene informacije o cenah gostovanja, ki veljajo v obiskanem omrežju za govorne klice in sporočila SMS, ter informacije o ukrepih za preglednost, ki se uporabljajo na podlagi te uredbe. Za takšne zahteve se uporabi brezplačna številka, ki jo za ta namen določi ponudnik storitev gostovanja. Obveznosti iz odstavka 1 ne veljajo za naprave, ki nimajo funkcije SMS.
3. Ponudnik storitev gostovanja uporabniku gostovanja pošlje obvestilo, ko je dosežena količina uporabe reguliranih govornih ali SMS storitev gostovanja, ki ustreza veljavni pošteni uporabi, ali drug prag uporabe, ki velja v skladu s členom 6. V obvestilu se navede pribitek, ki se uporabniku gostovanja zaračuna za vsako njegovo dodatno uporabo reguliranih govornih ali SMS storitev gostovanja. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitev pošiljanja tovrstnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno zahteva, naj mu začne to storitev ponovno zagotavljati.
4. Ponudniki storitev gostovanja ob sklenitvi naročniškega razmerja vsem uporabnikom zagotovijo vse informacije o veljavnih cenah gostovanja. Svojim uporabnikom gostovanja poleg tega nemudoma zagotovijo najnovejše informacije o veljavnih cenah gostovanja, kadar koli se cene spremenijo.

Ponudniki storitev gostovanja nato v razumnih časovnih presledkih pošiljajo obvestila o tem vsem uporabnikom, ki so se odločili za drugo tarifo.

5. Ponudniki storitev gostovanja svojim uporabnikom zagotovijo informacije o tem, kako se lahko v obmejnih regijah učinkovito izognejo nenamernemu gostovanju. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo vse razumne ukrepe za zaščito svojih uporabnikov pred plačevanjem stroškov za nenamerni dostop do storitev gostovanja, kadar so v svoji domači državi članici.
6. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo vse razumne ukrepe za zaščito svojih uporabnikov pred plačevanjem dodatnih stroškov za govorne klice in sporočila SMS zaradi nenamerne povezave v neprizemna mobilna omrežja, na primer z možnostjo, da se lahko odpovedo povezovanju v neprizemna omrežja. Kadar je na voljo tak mehanizem prostovoljne odpovedi, ima uporabnik gostovanja pravico, da se kadar koli, enostavno in brezplačno odpove uporabi neprizemnih omrežij, pa tudi pravico, da zahteva ponovno vzpostavitev povezave v ta omrežja.

Člen 14

Preglednost in zaščitni mehanizmi za maloprodajne storitve podatkovnega gostovanja

1. Ponudniki storitev gostovanja poskrbijo, da so njihovi uporabniki gostovanja pred sklenitvijo maloprodajne pogodbe in po njej ustrezno obveščeni o cenah, ki veljajo za uporabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, na način, ki uporabnikom omogoča, da razumejo finančne posledice take uporabe ter da lahko spremljajo in nadzirajo svoje izdatke zanje v skladu z odstavkoma 2 in 4.

Ponudniki storitev gostovanja svoje uporabnike po potrebi pred sklenitvijo pogodbe obvestijo in jih tudi po sklenitvi maloprodajne pogodbe redno obveščajo o tveganju samodejne in nenadzorovane vključitve podatkovnega gostovanja ter prenosa podatkov. Ponudniki storitev gostovanja poleg tega svoje uporabnike brezplačno ter jasno in razumljivo obvestijo, kako naj izklopijo te samodejne vključitve podatkovnega gostovanja ter se tako izognejo nenadzorovani uporabi teh storitev.

2. Ponudnik storitev gostovanja s samodejnim sporočilom obvesti uporabnika gostovanja, da slednji uporablja regulirane storitve podatkovnega gostovanja, ter mu zagotovi osnovne, njegovim potrebam prilagojene tarifne informacije o cenah, v valuti domačega računa, ki ga izda uporabnikov domači ponudnik, za zagotavljanje reguliranih storitev podatkovnega gostovanja temu uporabniku gostovanja v zadevni državi članici, razen če uporabnik obvesti ponudnika storitev gostovanja, da teh informacij ne potrebuje.

Te osnovne, uporabnikovim potrebam prilagojene tarifne informacije vključujejo informacije o:

- (a) morebitni politiki poštene uporabe, ki velja za uporabnika gostovanja v Uniji, ter pribitkih, ki se zaračunajo za preseganje omejitev, določenih s politiko poštene uporabe, ter
- (b) morebitnem pribitku, ki se zaračunava v skladu s členom 6.

Informacije se pošljejo neposredno na mobilno napravo uporabnika gostovanja, na primer s sporočilom SMS, po elektronski pošti, z besedilnim sporočilom ali s pojavnim oknom na mobilni napravi vsakič, ko uporabnik gostovanja vstopi v državo članico, ki ni država njegovega domačega ponudnika, in prvič uporabi storitev podatkovnega gostovanja v tej državi članici. Zagotovijo se brezplačno, takoj ko uporabnik gostovanja prvič uporabi regulirano storitev podatkovnega gostovanja, z uporabo primernih sredstev, prilagojenih čim lažjemu prejemanju in razumevanju informacij.

Uporabnik, ki obvesti svojega ponudnika storitev gostovanja, da ne potrebuje samodejnih informacij o tarifah, ima pravico, da od ponudnika storitev gostovanja to storitev kadar koli brezplačno ponovno zahteva.

3. Ponudnik storitev gostovanja pošlje obvestilo, ko je dosežena količina uporabe reguliranih storitev podatkovnega gostovanja, ki ustreza veljavni pošteni uporabi, ali drug prag uporabe, ki velja v skladu s členom 6. V obvestilu se navede pribitek, ki se uporabniku gostovanja zaračuna za vsako njegovo dodatno uporabo reguliranih storitev podatkovnega gostovanja. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitve pošiljanja tovrstnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno zahteva, naj mu začne to storitev ponovno zagotavljati.
4. Vsak ponudnik storitev gostovanja vsem svojim uporabnikom gostovanja omogoči brezplačen dostop do funkcije, ki pravočasno posreduje informacije o skupni porabi, izraženi v količini podatkov ali valuti, v kateri se uporabniku gostovanja izdajajo računi za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, s čimer se zagotovi, da skupni izdatki za regulirane storitve podatkovnega gostovanja, z izjemo večpredstavnostnih sporočil MMS, za katera se zaračunava po enoti, brez izrecnega soglasja uporabnika v določenem obdobju uporabe ne presežejo določene finančne meje. Uporabniki lahko obvestijo ponudnika gostovanja, da ne potrebujejo dostopa do te funkcije.

V ta namen ponudnik storitev gostovanja zagotovi eno ali več finančnih zgornjih mej za določena obdobja uporabe pod pogojem, da je uporabnik vnaprej obveščen o ustrežajoči količini podatkov. Ena od teh mej (privzeta finančna meja) je blizu, vendar ne presega 50 EUR neporavnanih obveznosti na mesečno obračunsko obdobje, brez DDV.

Ponudnik storitev gostovanja lahko namesto tega določi meje, izražene v količini podatkov, pod pogojem, da je uporabnik vnaprej obveščen o ustrežajočih finančnih zneskih. Ena od teh mej (privzeta količinska meja) ustreza finančnemu znesku, ki ne presega 50 EUR nepravilnih obveznosti na mesečno obračunsko obdobje, brez DDV.

Ponudnik storitev gostovanja lahko poleg tega svojim uporabnikom gostovanja ponudi druge meje z različnimi, višjimi ali nižjimi mesečnimi finančnimi zgornjimi mejami.

Privzeta meja iz drugega in tretjega pododstavka velja za vse uporabnike, ki se niso odločili za katero drugo mejo.

Vsak ponudnik storitev gostovanja tudi zagotovi, da se neposredno na mobilno napravo uporabnika gostovanja, na primer s sporočilom SMS, po elektronski pošti, z besedilnim sporočilom ali s pojavnim oknom na računalniku, pošlje ustrezno obvestilo, ko poraba storitev podatkovnega gostovanja doseže 80 % dogovorjene finančne ali količinske meje. Vsak uporabnik ima pravico od ponudnika storitev gostovanja zahtevati prekinitev pošiljanja tovrstnih obvestil, prav tako pa lahko od ponudnika storitev gostovanja kadar koli brezplačno zahteva, naj mu začne to storitev ponovno zagotavljati.

Če bi bila ta finančna ali količinska meja sicer presežena, se na mobilno napravo uporabnika gostovanja pošlje obvestilo. Če ima uporabnik gostovanja privzeto finančno ali količinsko mejo iz petega pododstavka in v mesečnem obračunskem obdobju porabi več kot 100 EUR brez DDV, se mu na mobilno napravo pošlje dodatno obvestilo. V obvestilu se opiše postopek, ki ga mora uporabnik izvesti, če želi še naprej uporabljati te storitve, in navedeni tudi stroški, povezani z vsako dodatno porabljeno enoto. Če se uporabnik gostovanja ne odzove v skladu s prejetim obvestilom, mu ponudnik storitev gostovanja takoj preneha zagotavljati in zaračunavati regulirane storitve podatkovnega gostovanja, dokler uporabnik gostovanja ne zahteva nadaljnjega ali ponovnega zagotavljanja teh storitev.

Kadar koli se uporabnik gostovanja odloči za prenehanje uporabe ali ponovno uporabo funkcije za finančno ali količinsko mejo, se ta sprememba opravi brezplačno v enem delovnem dnevu od prejema zahtevka in ne sme biti vezana na pogoje ali omejitve, ki se nanašajo na druge dele naročniškega razmerja.

5. Odstavka 2 in 4 se ne uporabljata za naprave vrste stroj–stroj, ki uporabljajo mobilno podatkovno komunikacijo.

6. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo vse razumne ukrepe, za zaščito svojih uporabnikov pred plačevanjem stroškov za nenamerni dostop do storitev gostovanja, kadar so v svoji domači državi članici. Ti ukrepi vključujejo obveščanje uporabnikov o tem, kako se učinkovito izogniti nenamernemu gostovanju v obmejnih regijah.
7. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo vse razumne ukrepe za zaščito svojih uporabnikov pred plačevanjem dodatnih stroškov za podatkovne storitve zaradi nenamerne povezave v neprizemna mobilna omrežja, na primer z možnostjo, da se lahko odpovedo povezovanju v neprizemna omrežja. Kadar je na voljo tak mehanizem prostovoljne odpovedi, ima uporabnik gostovanja pravico, da se kadar koli, enostavno in brezplačno odpove uporabi neprizemnih omrežij, pa tudi pravico, da zahteva ponovno vzpostavitev povezave v ta omrežja.
8. Z izjemo odstavka 2, drugi pododstavek, odstavka 3 in odstavka 6 ter pod pogoji iz drugega in tretjega pododstavka tega odstavka se ta člen uporablja tako za storitve podatkovnega gostovanja, ki jih zagotavlja ponudnik storitev gostovanja, uporabniki gostovanja pa jih uporabljajo pri povezovanju v nacionalna ali mednarodna neprizemna javna mobilna omrežja kot tudi za storitve podatkovnega gostovanja, ki jih zagotavlja ponudnik storitev gostovanja, uporabniki gostovanja pa jih uporabljajo med potovanjem zunaj Unije.

V zvezi z možnostjo iz odstavka 4, prvi pododstavek, se zahteve iz odstavka 4 ne uporabljajo, če operater obiskanega omrežja v obiskani državi zunaj Unije ne dovoli, da bi ponudnik storitev gostovanja spremljal porabo svojih uporabnikov v realnem času.

V takem primeru je uporabnik ob vstopu v tako državo s sporočilom SMS nemudoma brezplačno obveščen, da podatki o skupni porabi in jamstvo, da določena finančna meja ne bo presežena, niso na voljo.

Člen 15

Preglednost načinov dostopa do služb za pomoč v sili

Ponudniki storitev gostovanja zagotovijo, da so njihovi uporabniki gostovanja ustrezno obveščeni o načinih dostopa do služb za pomoč v sili v obiskani državi članici.

Ponudnik storitev gostovanja s samodejnim sporočilom obvesti uporabnika gostovanja, da lahko brezplačno dostopa do služb za pomoč v sili z vzpostavitvijo stika z enotno evropsko številko za klic v sili „112“. V sporočilu se uporabniku gostovanja brezplačno pošlje tudi povezava do spletne strani, na kateri se invalidom zagotavljajo drugi načini dostopa do služb za pomoč v sili prek komunikacij v sili, ki jih določi obiskana država članica. Te informacije se vsakič, ko uporabnik gostovanja vstopi v državo članico, ki ni država njegovega domačega ponudnika, pošljejo na mobilno napravo uporabnika gostovanja s sporočilom SMS ali po potrebi z ustrezno prilagojenimi sredstvi za lažji sprejem in razumevanje. Te informacije se zagotovijo brezplačno.

Če se v obiskani državi članici za javno opozarjanje uporablja mobilna aplikacija in je povezava do aplikacije posredovana v podatkovno zbirko iz člena 16, prvi pododstavek, točka (b), ponudnik v sporočilo iz drugega odstavka tega člena vključi informacijo, da utegnejo biti poslana javna opozorila iz namenske mobilne aplikacije. Na namenski spletni strani iz drugega odstavka tega člena se da na voljo povezava do mobilne aplikacije za javna opozorila in navodila za njen prenos.

Člen 16

Podatkovni zbirki številskih območij za storitve z dodano vrednostjo in načini dostopanja do služb za pomoč v sili

BEREC do 31. decembra 2022 vzpostavi in nato vzdržuje:

- (a) enotno podatkovno zbirko, na ravni Unije, številskih območij za storitve z dodano vrednostjo za vse države članice in dostop do nje omogoči operaterjem, nacionalnim regulativnim organom, in po potrebi tudi drugim pristojnim organom, in
- (b) enotno podatkovno zbirko, na ravni Unije, o načinih dostopanja do pooblaščenih služb za pomoč v sili v vseh državah članicah, do katerih lahko uporabniki gostovanja tehnično izvedljivo dostopajo, ki se da na voljo operaterjem in nacionalnim regulativnim organom, in po potrebi tudi drugim pristojnim organom.

Da se lahko vzpostavita in vzdržujeta podatkovni zbirki iz prvega odstavka, nacionalni regulativni organi ali drugi pristojni organi BEREC nemudoma zagotovijo potrebne informacije in ustrezne posodobitve v elektronski obliki.

Brez poseganja v člen 13 podatkovni zbirki iz prvega odstavka nacionalnim regulativnim organom in drugim pristojnim organom po izbiri omogočata zagotavljanje dodatnih informacij.

Člen 17

Nadzor in izvrševanje

1. Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi spremljajo in nadzirajo skladnost s to uredbo na svojem ozemlju.

Nacionalni regulativni organi natančno spremljajo in nadzirajo ponudnike storitev gostovanja, ki uporabijo člena 5 in 6.

Drugi pristojni organi po potrebi spremljajo in nadzorujejo, ali operaterji izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe v zvezi z izvajanjem pooblastil, ki so jim podeljena z nacionalnim pravom za prenos Direktive (EU) 2018/1972.

2. Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi, in BEREC poskrbijo, da so posodobljene informacije o uporabi te uredbe, zlasti členov 4, 5, 6, in 8 do 11, javno dostopne, tako da jih lahko zainteresirane strani pridobijo brez težav.
3. Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi, za pripravo na pregled iz člena 21 v skladu s svojimi pristojnostmi spremljajo spreminjanje veleprodajnih in maloprodajnih cen zagotavljanja govornih in podatkovnih komunikacijskih storitev uporabnikom gostovanja, vključno s storitvijo SMS in MMS, tudi v najbolj oddaljenih regijah iz člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske Unije. Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi, so pozorni na posebni primer nenamernega gostovanja v obmejnih regijah sosednjih držav članic in spremljajo, ali se tehnike za usmerjanje prometa uporabljajo na škodo uporabnikov.

Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi, spremljajo in zbirajo podatke o nenamernem gostovanju ter sprejmejo ustrezne ukrepe.

4. Nacionalni regulativni organi, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi, so pooblaščen, da od podjetij, za katera veljajo obveznosti po tej uredbi, zahtevajo, da predložijo vse informacije, ki so pomembne za izvajanje in izvrševanje te uredbe. Ta podjetja te informacije na zahtevo zagotovijo hitro ter v zahtevanem roku in v skladu s stopnjo podrobnosti, ki jo zahteva nacionalni regulativni organ, po potrebi pa tudi drugi pristojni organi.
5. Kadar nacionalni regulativni organ oziroma drugi pristojni organi menijo, da so konkretne informacije v skladu s predpisi Unije in nacionalnimi predpisi o poslovni tajnosti zaupne, Komisija, BEREC in drugi zadevni nacionalni regulativni organi oziroma drugi pristojni organi zagotovijo tako zaupnost. Poslovna tajnost ne preprečuje pravočasne izmenjave informacij med nacionalnim regulativnim organom ali drugimi pristojnimi organi, Komisijo, BEREC in drugimi zadevnimi nacionalnimi regulativnimi organi ali drugimi pristojnimi organi za namene pregleda, spremljanja in nadzora uporabe te uredbe.

6. Nacionalni regulativni organi so pooblašчени, da na lastno pobudo posredujejo, da zagotovijo skladnost s to uredbo. Nacionalni regulativni organ ali drugi pristojni organi v okoliščinah iz člena 61(2), točki (b) in (c), Direktive (EU) 2018/1972 po potrebi uporabijo pooblastila iz člena 61 navedene direktive, da zagotovijo ustrezen dostop in medomrežno povezovanje za zagotovitev povezljivosti med koncema in medobratovalnosti storitev gostovanja, na primer kadar si uporabniki ne morejo izmenjavati reguliranih gostujočih sporočil SMS z uporabniki prizemnega javnega mobilnega komunikacijskega omrežja v drugi državi članici, ker ni bil sklenjen dogovor o veleprodajnem gostovanju, ki bi omogočal dostavo teh sporočil.
7. Če nacionalni regulativni organ ali drugi pristojni organi, kadar je to potrebno za izvajanje pooblastil, ki so jim podeljena z nacionalnim pravom za prenos Direktive (EU) 2018/1972, ugotovi kršitev obveznosti, določenih v tej uredbi, je pooblaščen, da zahteva takojšnje prenehanje take kršitve.

Člen 18

Reševanje sporov

1. Pri sporih glede obveznosti, določenih v tej uredbi, med podjetji, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v državi članici, se uporabljajo postopki za reševanje sporov, določeni v členih 26 in 27 Direktive (EU) 2018/1972.

Spori med operaterji obiskanega omrežja in drugimi operaterji o cenah, ki se uporabljajo za vložke, potrebne za zagotavljanje reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, se lahko predložijo pristojnemu nacionalnemu regulativnemu organu ali organom v skladu s členoma 26 in 27 Direktive (EU) 2018/1972. Pristojni nacionalni regulativni organ ali organi o čezmejnih sporih obvestijo BEREC, da bi zagotovili dosledno rešitev spora. Kadar je BEREC zaprosen za mnenje, pristojni nacionalni regulativni organ ali organi počakajo na njegovo mnenje, preden sprejmejo ukrep za rešitev spora.

2. Pri nerešenem sporu, v katerega je vpleten potrošnik ali končni uporabnik in zadeva vprašanje, ki spada na področje uporabe te uredbe, države članice zagotovijo, da so na voljo postopki izvensodnega reševanja sporov, določeni v členu 25 Direktive (EU) 2018/1972.

Člen 19

Sankcije

Države članice določijo pravila o sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo njihovo izvajanje. Te sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih in ukrepih in o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 20
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za komunikacije, ustanovljen s členom 118(1) Direktive (EU) 2018/1972. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 21
Pregled

1. Komisija po posvetovanju z BEREC Evropskemu parlamentu in Svetu predloži dve poročili, ki jima po potrebi sledi zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

Prvo takšno poročilo se predloži do 30. junija 2025, drugo pa do 30. junija 2029.

Poročili med drugim vsebujeta oceno:

- (a) o učinku uvedbe in uporabe mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij naslednje generacije na trgu gostovanja;

- (b) o učinkovitosti pri izvajanju obveznosti glede kakovosti storitev za uporabnike gostovanja, razpoložljivosti in kakovosti storitev, vključno s storitvami, ki lahko nadomestijo regulirane maloprodajne storitve govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, zlasti glede na tehnološki razvoj, ter o dostopu do različnih omrežnih tehnologij in generacij;
- (c) o stopnji konkurence na maloprodajnem in veleprodajnem trgu gostovanja, zlasti o dejanskih veleprodajnih cenah, ki jih plačujejo operaterji, in konkurenčnem položaju malih, neodvisnih ali novih operaterjev in operaterjev virtualnih mobilnih omrežij, vključno z učinki poslovnih dogovorov o veleprodajnem gostovanju, prometa trgovanja na platformah za trgovanje ter podobnih instrumentov na konkurenco in stopnje medomrežne povezanosti med operaterji;
- (d) o razvoju gostovanja stroj–stroj, vključno z gostovanjem na napravah v internetu stvari;
- (e) o tem, v kolikšnem obsegu izvajanje ukrepov, določenih v členu 3, zlasti pa – na podlagi informacij, ki jih zagotavljajo nacionalni regulativni organi – izvajanje postopka za predhodno dovoljenje iz člena 3(6), ugodno vpliva na razvoj konkurence na notranjem trgu za regulirane storitve gostovanja;
- (f) o obsegu razpoložljivih maloprodajnih tarifnih shem;

- (g) o spremembah v vzorcih porabe podatkov tako za domače storitve kot za storitve gostovanja, vključno s spremembami v potovalnih vzorcih evropskih končnih uporabnikov zaradi okoliščin, kot so pandemije, na primer COVID-19, ali naravne nesreče;
- (h) o zmožnosti operaterjev domačega omrežja, da ohranjajo domače modele zaračunavanja, ter o tem, v kolikšnem obsegu so se v skladu s členom 6 dovolili izjemni maloprodajni pribitki za gostovanje;
- (i) o zmožnosti operaterjev obiskanih omrežij, da pokrijejo dejansko nastale stroške zagotavljanja reguliranih veleprodajnih storitev gostovanja, pri čemer morajo upoštevati najnovejše informacije o postavitvi omrežja ter razvoj tehničnih zmogljivosti, modelov določanja cen in omejitve omrežij, na primer možnost, da se vključijo izračuni stroškovnih modelov na podlagi zmogljivosti in ne na podlagi porabe;
- (j) o učinku politike poštene uporabe, ki jo operaterji izvajajo v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi člena 7, tudi o učinku na porabo končnih uporabnikov, vključno s prepoznavanjem neskladnosti pri uporabi in izvajanju teh politik ter vključno z učinkovitostjo in sorazmernostjo splošne uporabe tovrstnih politik;

- (k) o tem, v kolikšni meri se uporabniki gostovanja in operaterji soočajo s težavami v zvezi s storitvami z dodano vrednostjo in kako se izvaja podatkovna zbirka številskih območij za storitve z dodano vrednostjo v skladu s členom 16, prvi odstavek, točka (a);
- (l) o uporabi ukrepov iz te uredbe v zvezi s komunikacijami v sili med gostovanjem ter oceno pritožb, povezanih z uporabo teh komunikacij;
- (m) o pritožbah v zvezi z nenamernim gostovanjem.

2. Da bi lahko ocenil razvoj konkurence na trgih gostovanja po vsej Uniji, BEREC redno zbira podatke nacionalnih regulativnih organov o razvoju maloprodajnih in veleprodajnih cen za regulirane storitve govornega, SMS in podatkovnega gostovanja, vključno z veleprodajnimi cenami, ki se uporabljajo za uravnoteženi oziroma neuravnoteženi promet gostovanja, o učinku uvedbe in uporabe mobilnih komunikacijskih omrežij in tehnologij naslednje generacije na trgu gostovanja, o uporabi platform za trgovanje in podobnih instrumentov, o razvoju gostovanja stroj–stroj in naprav v internetu stvari ter o tem, v kolikšni meri dogovori o veleprodajnem gostovanju vključujejo tudi kakovost storitev in omogočajo dostop do različnih omrežnih tehnologij in generacij. Nacionalni regulativni organi lahko po potrebi zagotovijo te podatke tako, da se usklajujejo z drugimi pristojnimi organi.

BEREC redno zbira tudi podatke nacionalnih regulativnih organov o tem, ali operaterji uporabljajo politiko poštene uporabe, o spreminjanju samo domačih tarif, uporabi vzdržnostnih mehanizmov in pritožbah v zvezi z gostovanjem ter o izpolnjevanju obveznosti v zvezi s kakovostjo storitev. Po potrebi se nacionalni regulativni organi pri tem usklajujejo z drugimi pristojnimi organi in te podatke zbirajo od njih. BEREC redno zbira in zagotavlja dodatne informacije o preglednosti, uporabi ukrepov za komunikacijo v sili, storitvah z dodano vrednostjo in gostovanju v neprizemnih javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih.

BEREC zbira tudi podatke o dogovorih o veleprodajnem gostovanju, za katere ne veljajo najvišje veleprodajne cene gostovanja iz člena 9, 10 ali 11, in o izvajanju pogodbenih ukrepov na veleprodajni ravni za preprečevanje stalnega gostovanja ali nepravilne uporabe ali zlorabe veleprodajnega dostopa za gostovanje za druge namene, kot je zagotavljanje reguliranih storitev gostovanja uporabnikom pri ponudnikih storitev gostovanja med njihovim občasnim potovanjem po Uniji.

BEREC zbrane podatke najmanj enkrat letno uradno sporoči Komisiji. Komisija jih objavi.

Komisija do 30. julija 2027 Evropskemu parlamentu in Svetu pošlje vmesno poročilo, v katerem se opre na podatke, ki jih je v skladu s tem odstavkom zbral BEREC, in kateremu po potrebi sledi zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

BEREC na podlagi podatkov, zbranih v skladu s tem odstavkom, redno poroča o razvoju cen in vzorcev porabe v državah članicah tako za domače storitve kot za storitve gostovanja, o razvoju dejanskih veleprodajnih cen gostovanja za neuravnoteženi promet med ponudniki storitev gostovanja, ter o razmerju med maloprodajnimi cenami, veleprodajnimi cenami in veleprodajnimi stroški za storitve gostovanja. BEREC oceni, kako tesno so ti elementi povezani med seboj.

Člen 22

Zahteve glede uradnih obvestil

Države članice uradno obvestijo Komisijo o identiteti vseh nacionalnih regulativnih organov, po potrebi pa tudi drugih pristojnih organov, odgovornih za opravljanje nalog na podlagi te uredbe.

Člen 23

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 531/2012 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 24

Začetek in prenehanje veljavnosti

Ta uredba začne veljati 1. julija 2022.

Obveznosti ponudnikov storitev gostovanja o zagotavljanju informacij o številskih območjih za storitve z dodano vrednostjo iz člena 13(1), tretji pododstavek, in informacij o alternativnih načinih dostopanja do storitev v sili iz člena 15, drugi odstavek, v zvezi z informacijami v podatkovnih zbirkah iz člena 16 pa se začnejo uporabljati 1. junija 2023.

Ta uredba preneha veljati 30. junija 2032.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA I

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 172, 30.6.2012, str. 10)	
Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 310, 26.11.2015, str. 1)	samo člen 7
Uredba (EU) 2017/920 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 147, 9.6.2017, str. 1)	

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 1(1)	člen 1(1)
člen 1(2)	–
člen 1(3)	člen 1(2)
člen 1(4)	–
člen 1(5)	člen 1(3)
člen 1(6)	člen 1(4)
člen 1(7)	–
člen 2(1)	člen 2(1)
člen 2(2)(a) in (b)	člen 2(2)(a) in (b)
člen 2(2)(c)	–
člen 2(2)(d)	člen 2(2)(c)
člen 2(2)(e)	člen 2(2)(d)
člen 2(2)(f)	člen 2(2)(e)
člen 2(2)(g)	člen 2(2)(f)

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 2(2)(h)	člen 2(2)(g)
člen 2(2)(j)	člen 2(2)(h)
člen 2(2)(k)	člen 2(2)(i)
člen 2(2)(m)	člen 2(2)(j)
člen 2(2)(o)	člen 2(2)(k)
člen 2(2)(p)	člen 2(2)(l)
člen 2(2)(q)	člen 2(2)(m)
člen 2(2)(r)	člen 2(2)(n)
člen 2(2)(s)	–
člen 3(1) do (8)	člen 3(1) do (8)
člen 3(9)	–
člen 4	–
člen 5	–
člen 6	člen 20
člen 6a	člen 4(1)
–	člen 4(2)
–	člen 4(3)

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 6b	člen 5
člen 6c	člen 6
člen 6d(1), (2) in (3)	člen 7(1), (2) in (3)
člen 6d(4)	člen 7(1), tretji pododstavek
člen 6d(5)	člen 7(4)
–	člen 7(5)
člen 6e(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo	člen 8(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo
člen 6e(1)(a)	člen 8(1)(a)
člen 6e(1)(b)	–
člen 6e(1)(c)	člen 8(1)(b)
člen 9(1), drugi pododstavek	člen 8(1), drugi in tretji pododstavek
člen 6e(1), tretji pododstavek	člen 8(1), četrti pododstavek
člen 6e(1), četrti pododstavek	člen 8(1), drugi pododstavek
člen 6e(2)	–
člen 6e(3)	člen 8(2)
člen 6e(4), prvi pododstavek, uvodno besedilo	člen 8(3), uvodno besedilo
člen 6e(4), prvi pododstavek, točki (a) in (b)	člen 8(3)(a) in (b)
–	člen 8(3)(c)
–	člen 8(4)

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 6e(4), drugi pododstavek	člen 8(5)
–	člen 8(6)
člen 6f	–
člen 7	člen 9
člen 9	člen 10
člen 11	–
člen 12	člen 11
–	člen 12
člen 14(1), prvi in drugi pododstavek	člen 13(1), prvi in drugi pododstavek
–	člen 13(1), tretji pododstavek
člen 14(1), tretji in četrti pododstavek	člen 13(1), četrti in peti pododstavek
člen 14(1), tretji pododstavek	člen 15(2)
člen 14(1), peti in šesti pododstavek	člen 13(1), šesti in sedmi pododstavek
člen 14(2)	člen 13(2)
člen 14(2a)	člen 13(3)
člen 14(3)	člen 13(4)
–	člen 13(6)
člen 14(4)	člen 13(5)
člen 15(1) in (2)	člen 14(1) in (2)
člen 15(2a)	člen 14(3)

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 15(3)	člen 14(4)
člen 15(4)	člen 14(5)
člen 15(5)	člen 14(6)
-	člen 14(7)
člen 15(6)	člen 14(8)
-	člen 15
-	člen 16
člen 16(1) do (4)	člen 17(1) do (4)
člen 16(4a)	člen 18(5)
člen 16(5)	člen 17(6)
člen 16(6)	člen 17(7)
člen 17	člen 18
člen 18	člen 19
člen 19(1)	-
člen 19(2)	-
člen 19(3), prvi pododstavek	člen 21(1), prvi in drugi pododstavek
-	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (a)
člen 19(3), drugi pododstavek, točki (a) in (b)	člen 21(1), tretji pododstavek, točki (b) in (c)
-	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (d)
člen 19(3)(c)	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (e)

Uredba (EU) št. 531/2012	Ta uredba
člen 19(3)(d)	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (f)
člen 19(3)(e)	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (g)
člen 19(3)(f)	člen 21(1), tretji pododstavek točka (h)
člen 19(3)(g)	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (i)
člen 19(3)(h)	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (j)
–	
–	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (k)
–	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (l)
–	člen 21(1), tretji pododstavek, točka (m)
člen 19(4), prvi pododstavek	člen 21(2), prvi in tretji pododstavek
člen 19(4), drugi pododstavek	člen 21(2), četrti pododstavek
–	člen 21(2), peti pododstavek
člen 19(4), tretji pododstavek	člen 21(2), šesti pododstavek
člen 21(2), četrti pododstavek	člen 21(2), drugi pododstavek
člen 20	člen 22
člen 21	člen 23
člen 22	člen 24
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II